

ONE MIND

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์
รายปี พ.ศ. 2570
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

คำนำ

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการของส่วนราชการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ จึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ สำหรับใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ทุกระดับสามารถนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประสิทธิผล และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

กลุ่มนโยบายและแผนงาน
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์
ธันวาคม ๒๕๖๑

สารบัญ		หน้า
คำนำ		ก
สารบัญ		๗
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร		๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี		๒
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐		
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)		๒
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)		๓
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ		
๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ		
๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓		
๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ		
๒.๒.๕ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม		
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง		
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์		๗
รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙		
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ		๗
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐		
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด		
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ		
๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม		
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์		๓๓
รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐		
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์		
๓.๒.๒ พันธกิจ		
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ		
๑) ประเด็นการพัฒนาของพื้นที่ด้านที่ ๑		
๒) ประเด็นการพัฒนาของพื้นที่ด้านที่ ๒		
๓) ประเด็นการพัฒนาของพื้นที่ด้านที่ ๓		
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก		๓๖
๔.๑ โครงการแบบย่อ		๓๖
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ.		๖๐
และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐		
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ ของ สอจ.		๖๑
ตามแผนพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐		
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ.		๖๔
ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ประจำปี		
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘		

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ มีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนความมั่นคง นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงระดับชาติ แผนพัฒนาด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ความต้องการจากประชาชนในพื้นที่ การรับฟังความคิดเห็นจากภาครัฐ เอกชน ผู้ที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ (SWOT Analysis & TOWS Matrix) ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อน ขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรค ในมิติต่าง ๆ Strategy Map เพื่อนำไปสู่การกำหนด **วิสัยทัศน์** คือ ผู้นำการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมการผลิต วิสาหกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- ๒) พัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต วิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง
- ๓) พัฒนาอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์รวม สร้างการเติบโตภาคอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความสมดุลกับสิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดความสำเร็จ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมการผลิต และวิสาหกิจชุมชน
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืนควบคู่กับการพัฒนาชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชนสู่สากล

โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ มีการจัดทำแผนงานโครงการเพื่อรองรับยุทธศาสตร์การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ อาทิ ๑) ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ๒) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาทักษะดิจิทัลสำหรับบุคลากรภาครัฐ ๓) ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสด ๔) กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ๕) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ ๖) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดี คู่ชุมชน” ๗) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๘) ค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์ ๙) ค่าใช้จ่ายในการบ่มเพาะผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ๑๐) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ๑๑) ค่าใช้จ่ายในการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๑๒) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาลกระทรวงฯ

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

(๑.๑) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมี เสถียรภาพและยั่งยืน

(๑.๒) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

(๒.๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒.๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๒.๓) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๒.๔) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริม และพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม เกษตรกร โดยการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ซึ่งมีแนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการออกเยี่ยมเยียนพบปะผู้ประกอบการ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง ให้บริการให้ความช่วยเหลือเฉพาะผู้ประกอบการเอสเอ็มอีและผู้ผลิตชุมชนผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์/บรรจุภัณฑ์ และจัดกิจกรรมการเพิ่มช่องทางการตลาด และสร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงินผ่านกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๕ การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

(๑.๑) อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

(๑.๒) พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

(๑.๓) ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

(๑.๔) ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

(๒.๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดย อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ ส่งเสริม การบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน

(๒.๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

(๒.๓) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้น ความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๓) การบรรลุเป้าหมาย

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ ราชปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ความสำคัญกับการเติบโตด้านเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีข้อกำหนด กฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ มีโครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถใหม่ “เหมืองแร่ดี คู่ชุมชน” ดำเนินการกำกับดูแลสถานประกอบการเหมืองแร่อุตสาหกรรมพื้นฐาน ผักกอบรม/ประชุมสัมมนา และกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้กับผู้ประกอบการเหมืองแร่ ผักกอบรมและศึกษาดูงานเหมืองแร่ที่ดีให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้นำชุมชนและประชาชนตลอดจนผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านที่ ๖ การปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) เป้าหมาย

(๑.๑) ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

(๑.๒) ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

(๑.๓) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

(๒.๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดยภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้

(๒.๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ โดยให้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ระบบติดตามประเมินผลที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

(๒.๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกระทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ โดยส่งเสริมให้ประชาชน และทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๒.๔) ภาครัฐมีความทันสมัย โดย พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติชุมชนราชการให้ทันสมัย บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ

(๒.๕) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยประชาชน และภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ บุคลากรภาครัฐยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริต

(๓) การบรรลุเป้าหมาย

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ ราชปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการภาครัฐโดยนำเทคโนโลยีมาให้บริการผ่าน E-Service ที่สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส มีการบริหารงานแบบบูรณาการเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับโดยการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ซึ่งมีการประชุมคณะกรรมการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์ รับคำขอ ตรวจสอบสถานที่ และเก็บตัวอย่างส่งหน่วยทดสอบที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติในทุกระดับ

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑) เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๒) แนวทางการพัฒนา

ข้อ ๓ สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยว และการแปรรูป อาทิ บรรจุกัญธ้ออัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุกัญธ้อ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

ข้อ ๔ ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

(๓) การบรรลุเป้าหมาย

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ให้ความสำคัญในการใช้เทคโนโลยีใช้ในการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร โดยการให้บริการการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ซึ่งมีข้อกำหนดด้านคุณภาพที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ชุมชน กำหนดให้มีการปึกหมุดพิภักตสถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

ประเด็น ที่ ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

เป้าหมาย การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการ อัจฉริยะ

แนวทางการพัฒนา

ข้อ ๒ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์และทุนทางวัฒนธรรมในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์และมืองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงถึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบ ประกันความเสี่ยงภัยของสินค้าและบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริม ให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล

ข้อ ๓ พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ

ข้อ ๕ ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ ให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยงกันทั้งในแนวตั้งและแนวนอน รวมทั้งพัฒนาระบบและกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการผลิต การขนส่งและโลจิสติกส์และพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในกลุ่มของตนให้ดียิ่งขึ้น

การบรรลุเป้าหมาย

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ได้บรรจุโครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัด สามารถดำเนินธุรกิจเฉพาะทาง ส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการต้นแบบที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุน พัฒนาและเพิ่มศักยภาพด้านการตลาด ด้วยการเชื่อมโยงการตลาดให้ผู้ประกอบการชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีช่องทางจำหน่ายสินค้า เป็นการสร้างรายได้ให้เพิ่มขึ้น โดยมีสถานประกอบการโรงงาน ช่วยกระจายรายได้ ลดรายจ่าย และดูแลชุมชนโดยรอบ

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒) ขั้นตอนการดำเนินงาน

๒.๑)หารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๒) ผลักดันงบประมาณการพัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๒.๓) มีคณะทำงานร่วมเพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปด้านการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๒.๔) ประชุมหารือผู้รับผิดชอบ ผลักดันการขับเคลื่อน และติดตามความก้าวหน้า

๓) กิจกรรมปฏิรูปที่ ๓ การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก ในอุตสาหกรรมและบริการ

๔) เป้าหมายกิจกรรม

๔.๑) SMEs มีความสามารถในการแข่งขันและมีผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศทั้งประเทศเพิ่มสูงขึ้น

๔.๒) ส่งเสริมการปรับตัวและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อแข่งขันในยุคดิจิทัลของ SMEs

๔.๓) จำนวนวิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) ที่มีศักยภาพเพิ่มสูงขึ้น

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (๒๕๖๖-๒๕๗๐) สำหรับการจัดแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ ราชปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ในมิติต่างๆ ดังนี้

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

๒) องค์ประกอบ

องค์ประกอบที่ ๑ การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๓) หมายเหตุ

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมายเหตุที่ ๕ ประตุการค้า การลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ

ของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งแข่งขันได้

หมายเหตุที่ ๑๐ เศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๑) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๗ การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่

๒) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่ ๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง เป้าหมาย บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ

๓) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ พื้นที่เป้าหมายระดับตำบลที่มีปัญหาความมั่นคงสำคัญเร่งด่วนลดลง

๔) ตัวชี้วัด พื้นที่เป้าหมายระดับตำบลทั้งประเทศตามที่จังหวัดประกาศมีปัญหาความมั่นคงสำคัญเร่งด่วนลดลงร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐

๕) กลยุทธ์หลักที่ ๒ การบริหารจัดการความมั่นคงเชิงพื้นที่ กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ พัฒนาเครือข่ายการเสริมสร้างความมั่นคงเชิงรุกในระดับพื้นที่ ทั้งภาครัฐ และนอกภาครัฐให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูล ประสานการดำเนินการ และสะท้อนความต้องการจากระดับพื้นที่ สู่ระดับนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๒.๕ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายวราวุธ ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม บริหารงานโดยใช้แนวคิด ONE MIND ผ่าน ๔ เสาหลัก ที่สามารถตอบโจทย์เศรษฐกิจโลกและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทย ได้แก่ เสาที่ ๑ People Engagement ฟังเสียงประชาชน เสาที่ ๒ Policy Execution โรงงานแห่งอนาคต และเศรษฐกิจหมุนเวียน เสาที่ ๓ Legal Reform ราชการทันใจ เสาที่ ๔ Minister's Passion อุตสาหกรรมสีเขียวและพลังงานสะอาด

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดย กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ฉบับทบทวนรอบปี ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ มีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บท แผนการปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ และแผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ปัจจัย (SWOT Analysis & TOWS Matrix) โดยทำการวิเคราะห์จุดแข็งและโอกาสเพื่อจัดทำมาตรการเชิงรุก (S-O) มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O) มาตรการเชิงป้องกัน (S-T) มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T) และ Strategy map นำมาพร้อมกำหนด **วิสัยทัศน์** คือ ผู้นำการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมการผลิต วิสาหกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- ๒) พัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต วิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง
- ๓) พัฒนาอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์รวม สร้างการเติบโตภาคอุตสาหกรรมให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความสมดุลกับสิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัดความสำเร็จ ผลผลิตกันท์มวลรวมจังหวัดสาขาอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรมการผลิต และวิสาหกิจชุมชน
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืนควบคู่กับการพัฒนาชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชนสู่สากล

โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ มีการจัดทำแผนงานโครงการเพื่รองรับยุทธศาสตร์การเสริมสร้างศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในระดับพื้นที่ อาทิ ๑) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ๒) ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค ๓) ค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผลตามนโยบายและยุทธศาสตร์ ๔) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ ๕) ค่าใช้จ่ายในการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ๖) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล ๗) ค่าใช้จ่ายในการเตรียมพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกฯ ๘) ค่าใช้จ่ายในการยกระดับสินค้าเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม ๙) ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดฯ ๑๐) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพฯ ๑๑) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” และ ๑๒) กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

(๑) ความเป็นมา

นักโบราณคดีและนักประวัติศาสตร์ให้ข้อสันนิษฐานโดยสรุปว่า จังหวัดบุรีรัมย์เคยเป็นที่ตั้งอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ รุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยทวารวดี (พุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๖) เชื่อมต่อจนถึงสมัยลพบุรี (พุทธศตวรรษที่ ๑๖ - ๑๘) จากนั้นก็เริ่มเสื่อมอำนาจลงและแตกแยก อาจจะมีเหตุ ภัยธรรมชาติหรือสงคราม ประชาชนกระจ่ายออกไปตั้งชุมชนเล็ก ๆ ตามป่าหรือชายแดนเรียกว่า “เขมรป่าดง”

สมัยกรุงธนบุรี พ.ศ. ๒๓๑๙ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ขณะดำรงพระยศ เจ้าพระยาจักรี เสด็จฯ มาทรงจัดระเบียบการปกครองเมืองนางรอง รวบรวมผู้คนเมืองตลุง เมืองสุรินทร์ เมืองสังขะ และเมืองชุมพวง ก่อตั้งเป็นเมืองใหม่ ณ ชัยภูมิป่าทุ่งต้นแป๊ะเรียกว่า “เมืองแป๊ะ” คือ เมืองบุรีรัมย์ปัจจุบัน ความชอบครั้งนี้ ได้รับพระราชทานพระอิสริยยศ เป็นสมเด็จเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึก พ.ศ. ๒๔๕๐ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้กระทรวงมหาดไทยปรับปรุงหัวเมืองในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มณฑลนครราชสีมาประกอบด้วย ๓ เมือง ๑๗ อำเภอ คือ เมืองนครราชสีมา ๑๐ อำเภอ เมืองชัยภูมิ ๓ อำเภอ และเมืองบุรีรัมย์ ๔ อำเภอ คือ นางรอง พุทไธสง ประโคนชัย และรัตนบุรี (ปัจจุบันอยู่ในเขตการปกครองของจังหวัดสุรินทร์) ต่อมาได้มี การตราพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการอาณาจักรสยาม พ.ศ. ๒๔๗๖ ขึ้น ยุบมณฑล และจัดระเบียบบริหารราชการ ออกเป็นจังหวัดและอำเภอเมืองบุรีรัมย์จึงมีฐานะเป็น “จังหวัดบุรีรัมย์” แต่เน้นเป็นต้นมา

จังหวัดบุรีรัมย์ หมายถึง เมืองแห่งความรื่นรมย์เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สำคัญน่าเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งแหล่งโบราณสถานศิลปะแบบขอมโบราณ ที่มีอยู่มากมายกระจายอยู่ในพื้นที่ทั้งจังหวัด อีกทั้งยังเป็นที่รู้จักในฐานะเมืองเกษตรกรรมและหัตถกรรม เป็นแหล่งปลูกข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพดี และเป็นแหล่งทอผ้าไหมที่สวยงามและมีชื่อเสียง นอกจากนี้ ด้วยสภาพพื้นที่ตั้งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน จึงทำให้มีความหลากหลายของเชื้อชาติ ซึ่งก่อให้เกิดความหลากหลายของประเพณีวัฒนธรรม จนทำให้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไปดังคำขวัญของจังหวัดที่ว่า “เมืองปราสาทหิน ถิ่นภูเขาไฟ ผ้าไหมสวย รวยวัฒนธรรม เลิศล้ำเมืองกีฬา”

ขณะเดียวกันบุรีรัมย์ก็มีบทบาทสำคัญในด้านอุตสาหกรรมอีกสถานะหนึ่ง เพราะเป็น แหล่งผลิต หินก่อสร้างแหล่งใหญ่ที่มีคุณภาพดีที่สุดของประเทศ โดยเฉพาะในย่านอำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอนางรอง และอำเภอเฉลิมพระเกียรติฯ สามารถส่งหินจำหน่ายให้แก่จังหวัดต่างๆในเขตภาคอีสานตอนล่างและภาคอื่นๆ

(๒) ลักษณะทางกายภาพ

(๒.๑) ตำแหน่งที่ตั้ง จังหวัดบุรีรัมย์ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเส้น รุ้งที่ ๑๔ องศา ๑๕ ลิปดาเหนือ กับ ๑๕ องศา ๔๕ ลิปดาเหนือ เส้นแวง ที่ ๑๐๒ องศา ๓๐ ตะวันออก กับ ๑๐๓ องศา ๔๕ ลิปดา ตะวันออกอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ประมาณ ๓๘๕ กิโลเมตร ทางรถไฟ ประมาณ ๓๗๖ กิโลเมตร

(๒.๒) ขอบเขตจังหวัด

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดขอนแก่น มหาสารคาม และสุรินทร์

ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสุรินทร์

ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดสระแก้ว และราชอาณาจักรกัมพูชา

ทิศตะวันตก ติดต่อกับจังหวัดนครราชสีมา

ซึ่งเป็นลักษณะอากาศที่มีฤดูแล้งสลับฤดูฝนอย่างเด่นชัด จากสถิติภูมิอากาศข้อมูลอุตุนิยมวิทยา ในคาบ ๓๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๓๐ - ๒๕๕๙) ของจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปริมาณฝนรวมเฉลี่ยทั้งปี เท่ากับ ๑,๒๑๗.๖ มิลลิเมตร ความชื้นสัมพัทธ์สูงที่สุดเฉลี่ยอยู่ในเดือนกันยายนเท่ากับร้อยละประมาณ ๙๖ ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดเฉลี่ยอยู่ในเดือนกุมภาพันธ์ เท่ากับประมาณร้อยละ ๔๐ โดยรวมแล้วจังหวัดบุรีรัมย์ มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยทั้งปีร้อยละ ๗๕ ลักษณะอากาศเช่นนี้เกิดขึ้นเนื่องจากจังหวัดบุรีรัมย์ตั้งอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม ๒ ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จึงสามารถแบ่งฤดูกาลออกได้เป็น ๓ ฤดู ดังนี้

(๒.๕.๑) ฤดูฝน (Rain Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคมซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดนำความชื้นจากทะเลอันดามัน และอ่าวไทยเข้ามาปกคลุม และมีอิทธิพล ของร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องมรสุม (International Tropical Convergence Zone : ITCZ or Monsoon Trough) พาดผ่านทำให้เริ่มมีฝนตกชุกตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไปจนถึงกลางเดือนมิถุนายน หลังจากนั้นไปจนถึงกลางเดือนกรกฎาคม ฝนจะลดน้อยลงมากบางวันอาจไม่มีฝนตกเลย เรียกระยะนี้ว่า ระยะฝนทิ้งช่วง (Dry Spell) เนื่องจากร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องมรสุมได้เคลื่อนตัวขึ้นไปพาดผ่านตอนบน ของประเทศลาว ประเทศเวียดนาม และประเทศจีนตอนใต้ สำหรับในช่วงเดือนสิงหาคม และกันยายน ฝนจะกลับมามากชุกอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องมรสุมได้เคลื่อนตัวลงมาพาดผ่านภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ในฤดูนี้มักมีพายุหมุนเขตร้อนเคลื่อนตัวจากทะเลจีนใต้ เข้ามามีอิทธิพลต่อภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เฉลี่ยปีละ ๑ - ๓ ลูก จากสถิติภูมิอากาศจังหวัดบุรีรัมย์ ของกรมอุตุนิยมวิทยาในคาบ ๓๐

(๒.๕.๒) ฤดูหนาว (Winter Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ จังหวัดบุรีรัมย์ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นลมที่พัดออกจากความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากประเทศจีน มีลักษณะอากาศเย็นและแห้ง ความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจะแผ่ปกคลุมตลอดฤดู อุณหภูมิจะลดต่ำลงทำให้มีอากาศหนาวเย็นโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับกำลังและขนาดของมวลอากาศเย็นนั้น จากสถิติภูมิอากาศของสถานีอุตุนิยมวิทยาบุรีรัมย์ ในคาบ ๓๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๓๐ - ๒๕๕๙) ของจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า อากาศหนาวเย็นที่สุดอยู่ในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม โดยอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำที่สุดเดือนมกราคม ๑๓.๐ °C และ ๑๓.๖ °C ในเดือนธันวาคม ตามลำดับ อุณหภูมิต่ำที่สุดที่วัดของจังหวัดวัดได้เท่ากับ ๗.๘ °C ในเดือนธันวาคมเมื่อปี ๒๕๒๕ ในฤดูนี้มักประสบปัญหาภัยแล้งเนื่องจากมีฝนลดน้อยลงอย่างมากจนถึงระดับไม่มีฝนตก ในฤดูนี้อาจมีคลื่นกระแสลมตะวันตกเคลื่อนตัวมาจากประเทศพม่าผ่านภาคเหนือของประเทศไทยเข้ามามีอิทธิพลต่อภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ ซึ่งอาจทำให้มีฝนฟ้าคะนองเกิดขึ้นได้ แต่ปริมาณฝนจะไม่มากนัก

(๒.๕.๓) ฤดูร้อน (Summer Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ลมที่พัดปกคลุมในฤดูนี้ส่วนใหญ่เป็นลมใต้และลมตะวันตก และมักจะมีหย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อน (Heat Low) ปกคลุมตลอดฤดู ทำให้มีอากาศร้อนโดยทั่วไป บางวันมีอากาศร้อนจัด สามารถวัดอุณหภูมิได้สูงถึง ๔๑ °C ขึ้นไป จากสถิติภูมิอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาของจังหวัดบุรีรัมย์ คาบ ๓๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๓๐ - ๒๕๕๙) พบว่า เดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนมากที่สุด อุณหภูมิสูงที่สุดที่เคยวัดได้ ๔๓.๐ °C เมื่อปี ๒๕๕๙ โดยค่าเฉลี่ยอุณหภูมิสูงสุดเดือนเมษายนคือ ๔๐.๒ °C ในฤดูนี้จะมีบางช่วงที่มีมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมา จะเกิดการปะทะกับมวลอากาศร้อนที่ปกคลุมอยู่ก่อนแล้ว ทำให้เกิดพายุฝนฟ้าคะนอง ลมกระโชกแรง บางครั้งมีลูกเห็บตกเกิดขึ้นด้วย เราเรียกพายุชนิดนี้ว่า พายุฤดูร้อน (Summer Storm) ฝนที่ตกลงมาในฤดูนี้ยังมีปริมาณน้อยมักไม่เพียงพอต่อการเพาะปลูก

(๕) ลักษณะทางสังคม

ตารางที่ ๓ จำนวนและร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเภทองค์กร	จำนวน (แห่ง)	ร้อยละ (%)
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑	๐.๔๘
เทศบาลนครเมือง	๑	๐.๔๘
เทศบาลเมือง	๒	๐.๙๖
เทศบาลตำบล	๖๐	๒๘.๗๑
องค์การบริหารส่วนตำบล	๑๔๕	๖๙.๓๗
รวมทั้งหมด	๒๐๙	๑๐๐

(ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดบุรีรัมย์)

- กลุ่มชาติพันธุ์

ประชาชนในจังหวัดบุรีรัมย์ มีกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นชนพื้นเมืองดั้งเดิม ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มไทย - ไคราช กลุ่มไทยอีสานหรือไทย-ลาว กลุ่มไทย-เขมร และกลุ่มไทย-กวย นอกจากภาษาเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญสำหรับความแตกต่างของกลุ่มชาติพันธุ์เหล่านั้นแล้ว วิถีชีวิตส่วนรวมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ก็ยังมีเอกลักษณ์ของตนเอง ที่สามารถบอกได้ว่าเป็นชาติพันธุ์นั้นๆ อีกด้วย

๑. กลุ่มไทย - ไคราช กลุ่มไทยไคราชส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในเขตอำเภอบัวชุม นางรอง หนองกี่ และลำปลายมาศ ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑๕ % ของประชากรในจังหวัดบุรีรัมย์ การแต่งกายจะนุ่งโจงกระเบน ทั้งชายและหญิง เสื้อคอกลมผ้าขาวม้าพาดบ่าด้านซ้าย หญิงนิยมทัดดอกไม้ที่หู ชาวไทยไคราชเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน วานอนนอนง่าย เชื่อฟัง พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย และเชื่อฟังผู้นำ ไม่ประพฤติล่วงเกินคำสั่งสอนของผู้เป็นบุพการี ความเชื่อถือการทำบุญใส่บาตร ส่งผลบุญไปให้บรรพบุรุษ เป็นประเพณีที่นิยมทำกันในระหว่างเดือน ๖ ไม่กำหนดวันที่แน่นอน เป็นการทำบุญประจำหมู่บ้าน ซึ่งเชื่อว่าเป็นการส่งผลบุญไปให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว เป็นการแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ความเชื่อเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ คือการทำนา ทำไร่ เมื่อถึงฤดูการทำนาคือ เดือน ๖ ทุกปี เมื่อก่อนจะลงนาลงทำไร่ ไถนา จะต้องประกอบพิธีแรกนา (แรกนาขวัญ) เพื่อความเป็นสิริมงคลแก่การประกอบอาชีพ

๒. กลุ่มไทย - อีสาน หรือ ไทย-ลาว จากการศึกษาความเป็นมาของชาวไทยลาวในจังหวัดบุรีรัมย์ ดั้งเดิมนั้น มักจะอยู่ทางเหนือแม่น้ำมูล โดยเฉพาะเผ่าพันธุ์ คนพุทไธสง นาโพธิ์ และบ้านใหม่ไชยพจน์ ที่ติดกับเขตจังหวัดขอนแก่นและจังหวัดมหาสารคาม เป็นเชื้อสายที่อพยพเนื่องจากการศึกสงครามสรุปได้ว่าชาติพันธุ์ไทย-ลาว ซึ่งเป็นชาวบุรีรัมย์ดั้งเดิม มาจากนครเวียงจันทน์และในแถบภูมิภาคนี้ ลาวเคยปกครองมาก่อนเผ่าพันธุ์เชื้อสาย ยังคงสืบทายาทกันต่อกันมาดังกล่าว ไว่ช้างต้นและกระจายกันไปในพื้นที่ต่างๆ ในจังหวัดบุรีรัมย์ เช่น ที่อำเภอลำปลายมาศ อำเภอนางรอง ฯลฯ เป็นต้น (ที่มาจากการสัมภาษณ์ คุณปู่ประวัติ วิเศษศิลป์ (จีนไธสง) เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๐๐ ต้นตระกูลหนึ่งของบ้านมะเฟือง อำเภอบัวชุม ไธสง จังหวัดบุรีรัมย์) กลุ่มไทย-ลาวในจังหวัดบุรีรัมย์ส่วนใหญ่ อยู่ในเขตอำเภอบัวชุม อำเภอนาโพธิ์ อำเภอสตึก อำเภอลำปลายมาศ อำเภอบัวชุม อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ อำเภอนางรอง อำเภอดอนตะขอ แต่ปัจจุบันได้กระจายกระจายเกือบทุกอำเภอ คนไทยเชื้อสายลาว มีประมาณ ๓๕ % ของประชากรในจังหวัดบุรีรัมย์ ลักษณะการแต่งกาย ชายนิยมแต่งกายแบบผ้าขาวกวย หรือ ไส้โรง นิยมนุ่งผ้าหูกูด (หูกูด) เสื้อนิยมนุ่งเสื้อม่อฮ่อม ทอเอง ตัดเอง ส่วนมากเป็นสีคราม

๓. กลุ่มไทย - เขมร จังหวัดบุรีรัมย์เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีประชากรชาวเขมรอาศัยอยู่มาก ทั้งนี้เพราะจังหวัดบุรีรัมย์มีพื้นที่อยู่ติดกับพรมแดนประเทศกัมพูชาประชาธิปไตยและจังหวัดสุรินทร์ ชาวไทย - เขมร ในจังหวัดบุรีรัมย์ส่วนใหญ่อพยพมาจากจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ประชากรที่พูดภาษาไทย เขมร ส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ทางตอนใต้ของจังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ อำเภอบัวชุม อำเภอบ้านกรวด อำเภอบัวชุม อำเภอลำปลายมาศ อำเภอดอนตะขอ อำเภอสตึก และอำเภอบัวชุมบุรีรัมย์ กลุ่มชาวไทย - เขมร

ในจังหวัดบุรีรัมย์ดำเนินชีวิตด้วยเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษาเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของกลุ่มตนเองไว้อย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะด้านความเชื่อ เช่น ความเชื่อทางด้านไสยศาสตร์ เครื่องรางของขลัง การเสกเป่า ยาสั่ง และการประกอบพิธีกรรมต่างๆ ในวิถีชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย ซึ่งมีการสืบทอดกันมาโดยมีผู้นำสืบทอดสู่ชนรุ่นหลังอย่างเหนียวแน่น สำหรับประเพณีเกี่ยวกับความเชื่อ ชาวไทย-เขมรมีขนบธรรมเนียมประเพณีอย่างหนึ่ง คือ การทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ผู้ตาย เรียกว่า การทำบุญโดนตา คือ การทำบุญอุทิศส่วนกุศลไปให้ผู้ตายไปแล้ว นิยมทำกันในวันสิ้นเดือน ๑๐ ประเพณีเกี่ยวกับการตาย จะนิยมฝังเอาไว้ก่อนจะไม่เผา ๓ - ๔ ปี จึงจะขุดเอาขึ้นมาเผา

๔. กลุ่มไทย - กวย ปัจจุบันมีชาวไทย-กวย (ส่วนมากจะเรียกส่วย หรือกวย) กระจายอยู่ทั่วไปในพื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดสุรินทร์ บุรีรัมย์ นครราชสีมา ศรีสะเกษ และบางส่วนของจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้อพยพไปจากจังหวัดสุรินทร์ และศรีสะเกษ สำหรับชาวกวยในจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งอพยพมาจากจังหวัดอุบลราชธานี ศรีสะเกษ และจังหวัดสุรินทร์ เมื่อประมาณ ๑๐๐ ปีกว่ามาแล้ว ได้เข้ามาอยู่ในเขตอำเภอเมืองบุรีรัมย์ หนองกี่ ลำปลายมาศ กระสัง สตึก พลับพลาชัย บ้านด่าน และประโคนชัย เป็นส่วนใหญ่ ชาวไทย - กวย พวกเขาจะเรียกตัวเองว่า กวย คำว่าส่วยเป็นคำพูดเรียกชื่อที่ชนชาติอื่นเรียกพวกเขา ซึ่งปกติพวกเขาไม่ชอบคำว่า ส่วย ผู้ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับชนชาติส่วยคือ นายอนุพรรณ ศรีแก้ว อยู่บ้านเลขที่ ๑๑๒ หมู่ ๓ บ้านโคกवान ตำบลหูก่าน อำเภอปะคำ จังหวัดบุรีรัมย์ การนุ่งห่มและการแต่งกายของชนชาวส่วยนิยมการแต่งกายนุ่งห่มเหมือนชนชาวเขมรแต่พิเศษคือนิยมทัดดอกไม้ที่อยู่ทั้งสองข้างจะเป็นดอกไม้สีอะไรก็ได้ในงานพิธีต่างๆ ถ้าเห็นการแต่งกายทัดดอกไม้ที่หูปัจจุบันนี้ชาวไทยส่วยในจังหวัดบุรีรัมย์มีอยู่ประมาณ ๒ % ชนชาวกวยจะถือเคร่งในเรื่องการตอบแทนต่อผู้มีพระคุณ เช่น ในทุกปีในช่วงสงกรานต์ พวกเขาถูกหลานจะต้องหาบน้ำไปให้พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย อาบ พร้อมทั้งหาเสื้อผ้าใหม่ๆ ให้ผลัดเปลี่ยนเป็นประจำปี เชื้อฟังคำสั่งสอนของบิดา มารดาไม่ประพฤติผิดนอกรีตนอกรอย ความเชื่อเกี่ยวกับขนบธรรมเนียมประเพณีส่วนมากจะคล้ายกับพวกเขมร เช่น การตายจะไม่นิยมเผาแต่จะฝังไว้ก่อน เป็นต้น

(ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

- แรงงาน

ตารางที่ ๔ จำนวนแรงงานจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ประเภทแรงงาน	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. ประชากรอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป(คน)	๙๗๗,๕๑๘	๙๗๘,๙๐๕	๙๗๗,๓๘๕
๒. ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน (คน)	๖๗๓,๔๒๕	๖๕๙,๑๗๗	๖๗๓,๓๙๑
- ผู้มีงานทำ (คน)	๖๕๕,๙๒๑	๖๔๓,๐๐๖	๖๕๕,๙๗๕
- ผู้ว่างงาน (คน)	๑๗,๐๑๓	๑๔,๔๙๓	๑๔,๘๖๔
- อัตราการว่างงาน (%)	๒.๕%	๒.๒%	๒.๒%
(ผู้ว่างงาน/ผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน)*๑๐๐			
- ผู้ที่รอฤดูกาล (คน)	๔๙๐	๑,๖๗๗	๒,๕๕๒
๓. ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน (คน)	๓๐๔,๐๙๓	๓๑๙,๗๒๘	๓๐๓,๙๙๔

(ที่มา: สำนักงานแรงงานจังหวัดบุรีรัมย์, เว็บไซต์ <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/๐๒.aspx>)

ปี ๒๕๖๕ ในกลุ่มผู้อยู่ในวัยทำงาน (ผู้มีอายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป) จำนวน ๙๗๗,๓๘๕ คน พบว่า เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๖๗๓,๓๙๑ คน โดยจำแนกเป็น ผู้มีงานทำ ๖๕๕,๙๗๕ คนขณะที่ผู้ว่างงาน ๑๔,๘๖๔คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒

ตารางที่ ๕ จำนวนประชากรจำแนกตามประเภทอาชีพ

ที่	อาชีพ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๒		ปี พ.ศ. ๒๕๖๔		ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑	เกษตรกรรม – ทำนา	๓๕๔,๑๗๙	๓๓.๖๐	๓๕๐,๖๑๙	๓๔.๐๖	๓๓๙,๖๘๗	๓๓.๐๔
๒	เกษตรกรรม – ทำไร่	๑๙,๒๗๑	๑.๘๓	๒๔,๓๔๖	๒.๓๗	๒๘,๘๑๔	๒.๘๐
๓	เกษตรกรรม – ทำสวน	๖,๑๖๒	๐.๕๘	๙,๙๗๔	๐.๙๗	๑๐,๑๒๑	๐.๙๘
๔	เกษตรกรรม – ประมง	๙๔	๐.๐๑	๒๕๒	๐.๐๒	๒๑๒	๐.๐๒
๕	เกษตรกรรม – ปศุสัตว์	๕๖๐	๐.๐๕	๑,๙๐๐	๐.๑๘	๒,๓๒๖	๐.๒๓
๖	รับราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	๒๗,๘๔๖	๒.๖๔	๒๕,๑๒๕	๒.๔๔	๒๓,๘๗๓	๒.๓๒
๗	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๑,๘๙๖	๐.๑๘	๔,๒๘๘	๐.๔๒	๔,๕๙๒	๐.๔๕
๘	พนักงานบริษัท	๑๐,๕๓๓	๑.๐๐	๒๗,๑๓๒	๒.๖๔	๔๓,๗๙๓	๔.๒๖
๙	รับจ้างทั่วไป	๒๘๙,๘๖๓	๒๗.๕๐	๒๕๘,๑๐๘	๒๕.๐๘	๒๕๖,๖๖๕	๒๔.๙๗
๑๐	ค้าขาย	๓๒,๗๒๘	๓.๑๐	๓๒,๓๗๒	๓.๑๕	๓๓,๗๗๒	๓.๒๙
๑๑	ธุรกิจส่วนตัว	๗,๐๐๗	๐.๖๖	๑๑,๔๘๔	๑.๑๒	๑๔,๙๙๓	๑.๔๖
๑๒	อาชีพอื่น (นอกเหนือที่กล่าวแล้ว)	๒๔,๓๑๔	๒.๓๑	๒๔,๙๕๐	๒.๔๒	๒๘,๕๙๖	๒.๗๘
๑๓	กำลังศึกษา	๒๒๑,๘๖๑	๒๑.๐๕	๒๐๕,๗๑๒	๑๙.๙๙	๑๙๘,๐๒๑	๑๙.๒๖
๑๔	ไม่มีอาชีพ	๖๐,๐๕๗	๕.๗๐	๕๗,๘๕๙	๕.๔๙	๔๒,๕๗๕	๔.๑๔
	รวม	๑,๐๕๓,๗๑๐	๑๐๐	๑,๐๕๔,๑๓๓	๑๐๐	๑,๐๒๘,๐๔๐	๑๐๐

(ที่มา: รายงานคุณภาพชีวิตของคนจังหวัดบุรีรัมย์ จากข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน จปฐ) (ปี 2563 ไม่มีการสำรวจข้อมูล)

ปี ๒๕๖๕ ประเภทอาชีพที่คนในจังหวัดบุรีรัมย์ ประกอบอาชีพมากที่สุด คือ อาชีพเกษตร-ทำนา จำนวน ๓๓๙,๖๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๐๔ รองลงมา คืออาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน ๒๕๖,๖๖๕คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๙๗ รองลงมาคือ ประชากรที่กำลังศึกษาอยู่จำนวน ๑๙๘,๐๒๑ คน คิดเป็น ร้อยละ ๑๙.๒๖ ตามลำดับ

- ด้านการศึกษา

ตารางที่ ๖ จำนวนสถานศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์(ภาครัฐและเอกชน) ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำแนกตามหน่วยงาน

หน่วยงาน	โรงเรียน หลัก (แห่ง)	โรงเรียน สาขา (แห่ง)	รวม (แห่ง)	โรงเรียน ขนาดเล็ก (แห่ง)	โรงเรียน ขยาย โอกาสทาง การศึกษา (แห่ง)
สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
๑. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต ๑	๒๐๑	-	๒๐๑	๑๐๕	๖๔
๒. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต ๒	๒๒๙	-	๒๒๙	๑๐๔	๗๙
๓. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต ๓	๒๑๔	-	๒๑๔	๘๖	๗๙

หน่วยงาน	โรงเรียน หลัก (แห่ง)	โรงเรียน สาขา (แห่ง)	รวม (แห่ง)	โรงเรียน ขนาดเล็ก (แห่ง)	โรงเรียน ขยายโอกาส ทางการศึกษา (แห่ง)
๔. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา บุรีรัมย์ เขต ๔	๑๙๐	๑	๑๙๑	๑๐๘	๕๓
๕. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา บุรีรัมย์	๖๖		๖๖	๓๒	-
สังกัด กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น					
๑. โรงเรียนสังกัด อบจ.บุรีรัมย์	๑	-	๑	-	-
๒. โรงเรียนสังกัดเทศบาล	๑๓	-	๑๓	-	-
๓. โรงเรียนสังกัดตำบล	๑	-	๑	-	-
๔. ศูนย์เด็กเล็ก อบต./เทศบาลตำบล	๔๘๙	-	๔๘๙	-	-
สังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน					
โรงเรียนเอกชน	๔๑	-	๔๑	-	-
สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)					
กศน.จังหวัดบุรีรัมย์	๒๓	๑๘๙	๒๑๒	-	-
สังกัด สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ					
โรงเรียนพระปริยัติธรรม	๖	-	๖	-	-
สังกัด สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ					
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๕๑ จังหวัดบุรีรัมย์	๑	-	๑	-	-
ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดบุรีรัมย์	๑	๑๑	๑๒	-	-
สังกัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ					
กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดน ที่ ๒๑	๒	-	๒	๑	๑
สังกัด กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม					
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๑	-	๑	-	-
มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา					
๑. วิทยาลัยชุมชนจังหวัดบุรีรัมย์	๑	๘	๙	-	-
๒. วิทยาลัยสงฆ์	๑	-	๑	-	-
๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏจังหวัดบุรีรัมย์	๑	-	๑	-	-
๔. มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการ เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์	๑	-	๑	-	-

ตารางที่ ๗ จำนวนสถานศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์(ภาครัฐและเอกชน) ปีการศึกษา ๒๕๖๕ จำแนกตามหน่วยงาน (ต่อ)

หน่วยงาน	โรงเรียน หลัก (แห่ง)	โรงเรียน สาขา (แห่ง)	รวม (แห่ง)	โรงเรียน ขนาดเล็ก (แห่ง)	โรงเรียน ขยาย โอกาสทาง การศึกษา (แห่ง)
๕. มหาวิทยาลัยเวสเทิร์นบุรีรัมย์	๑	-	๑	-	-
๖. มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาภิเษกบุรีรัมย์	๑	-	๑	-	-
รวมทั้งสิ้น	๑,๔๙๘	๒๑๔	๑,๗๑๒	๔๓๖	๒๗๖

(ที่มา: สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดบุรีรัมย์

เว็บไซต์<http://www.brmpeo.moe.go.th/home/index.php?module=inforreport>)

จังหวัดบุรีรัมย์มีสถานศึกษาทั้งสิ้นจำนวน ๑,๗๑๒ แห่ง ประกอบด้วย (๑) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต ๑- ๔ และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำนวน ๙๐๑ แห่ง (๒) สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๕๐๔ แห่ง (๓) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจำนวน ๔๑ แห่ง (๔) สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) จำนวน ๒๑๒ แห่ง (๕) สังกัด สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จำนวน ๖ แห่ง (๖) สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน ๑๘ แห่ง (๗) สังกัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๒ แห่ง (๘)วิทยาลัยของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา จำนวน ๑๓ แห่ง (๙) สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม จำนวน ๑๕ แห่ง

(๖) โครงสร้างพื้นฐาน

(๑) การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดบุรีรัมย์ มีทางหลวงแผ่นดิน ทางหลวงจังหวัด ตลอดจนทางหลวงท้องถิ่น (ทางหลวงชนบท) ที่สามารถใช้เดินทางติดต่อภายในจังหวัด และระหว่างจังหวัดได้สะดวกทุกฤดูกาล มีเส้นทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือผ่านจังหวัดบุรีรัมย์ในเขตท้องที่อำเภอลำปลายมาศ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ อำเภอห้วยราช และอำเภอกระสัง สำหรับการเดินทางทางอากาศโดยเครื่องบิน มีเครื่องบินของ บริษัท นกแอร์ จำกัด และ บริษัท ไทยแอร์เอเชีย จำกัด เดินทางจากสนามบินจังหวัดบุรีรัมย์-กรุงเทพฯ, กรุงเทพฯ-บุรีรัมย์ ทุกวัน เที่ยวบิน ไป-กลับ

(๒) การสาธารณูปโภค

- **ไฟฟ้า** ในปี ๒๕๖๔ จังหวัดบุรีรัมย์มีจำนวนการไฟฟ้าจำนวน ๑๘ แห่ง มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๔๔๗,๑๑๐ ราย ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๙,๔๕๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๖ โดยผู้ใช้ประเภทบ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์ - ชั่วโมงต่อเดือน) มีจำนวนผู้ใช้งานมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน ๒๕๕,๓๐๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๗๘ ในส่วนของข้อมูลการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า ปี ๒๕๖๔ มีพลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ ๑,๓๐๑,๕๘๔,๒๖๕ กิโลวัตต์ - ชั่วโมง ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๖๔,๑๔๖,๑๒๐ กิโลวัตต์- ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ ๕.๑๘ โดยผู้ใช้ประเภทบ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน) มีการใช้พลังงานไฟฟ้ามากที่สุด ซึ่งมีจำนวน ๓๙๒,๘๖๕,๙๔๑ กิโลวัตต์ - ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๑๘ โดยแนวโน้มในช่วง ๓ ปี มีจำนวนการใช้พลังงานไฟฟ้าเพิ่มขึ้นทุกปี

ตารางที่ ๘ ข้อมูลสถิติผู้ใช้ไฟฟ้า จำแนกรายปี

ประเภทผู้ใช้ (ราย)	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	ปี พ.ศ. ๒๕๖๕
จำนวนการไฟฟ้า (แห่ง)	๑๘	๑๘	๑๘
จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	๔๓๗,๖๕๖	๔๔๗,๑๑๐	๔๕๕,๑๖๗

ตารางที่ ๘ ข้อมูลสถิติผู้ใช้ไฟฟ้า จำแนกรายปี (ต่อ)

ประเภทผู้ใช้ (ราย)	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	ปี พ.ศ. ๒๕๖๕
-บ้านอยู่อาศัย (น้อยกว่า ๑๕๐ กิโลวัตต์ - ชั่วโมงต่อเดือน)	๒๖๗,๔๓๑	๒๕๘,๓๐๒	๒๖๘,๒๓๔
-บ้านอยู่อาศัย (๑๕๐ และมากกว่า กิโลวัตต์-ชั่วโมงต่อเดือน)	๑๓๐,๐๑๕	๑๔๗,๐๒๗	๑๔๔,๖๘๙
-กิจการขนาดเล็ก	๓๒,๓๕๔	๓๓,๔๙๗	๓๓,๒๕๙
-กิจการขนาดกลาง	๑,๐๑๗	๑,๐๑๕	๑,๐๕๖
-กิจการขนาดใหญ่	๕๕	๕๔	๕๔
-กิจการเฉพาะอย่าง	๑๐๑	๑๐๖	๑๐๔
-องค์กรที่ไม่แสวงหากำไร	-	-	-
-สูบน้ำเพื่อการเกษตร	๑๐๑	๙๙	๙๘
-ไฟชั่วคราว	๖,๕๘๒	๗,๐๐๙	๗,๖๗๐
-ไฟสำรอง	-	-	-
-ไฟที่สามารถงดจ่ายไฟฟ้าได้	-	-	-
-สถานีอัดประจุไฟฟ้า	-	-	-

(ที่มา : เว็บไซต์สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/๑๓.aspx>

- น้ำประปา

ตารางที่ ๙ ข้อมูลด้านน้ำประปาจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
จำนวนผู้ใช้น้ำประปา (ราย)	๕๘,๐๖๓,๑๗๕	๖๓,๑๒๐,๗๖๓	๖๕,๑๐๙,๒๒๐
ปริมาณน้ำผลิตจริง (ลบ.ม)	๒,๑๐๑,๕๘๕,๒๗๖	๒๑๘๘๘๒๐๑๗๙	๒,๓๑๖,๐๒๘,๑๙๒
ปริมาณน้ำขาย (ลบ.ม.)	๑,๓๖๖,๘๐๒,๔๗๓	๑,๔๔๘,๑๒๒,๕๐๗	๑,๕๒๒,๙๒๕,๐๘๓

(ที่มา : เว็บไซต์สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/๒๑.aspx>, การประปาส่วนภูมิภาค)

- การใช้พลังงาน

ตารางที่ ๑๐ ข้อมูลแหล่งผลิตไฟฟ้า จำแนกรายปี

ที่	ข้อมูล	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	ปี พ.ศ. ๒๕๖๕
๑	โรงไฟฟ้าก๊าซชีวภาพ (แห่ง)	๓	๓	๒
๒	โรงไฟฟ้าชีวมวล (แห่ง)	๗	๗	๘
๓	โรงไฟฟ้าพลังงานลม (แห่ง)	๐	๐	๐
๔	โรงไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ (แห่ง)	๙	๙	๑๑

(ที่มา : สำนักงานพลังงานจังหวัดบุรีรัมย์)

ตารางที่ ๑๑ ปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิงที่ผู้ค้าน้ำมันจำหน่ายให้ลูกค้า จำแนกตามชนิดน้ำมันเชื้อเพลิง จำแนกรายปี

ข้อมูล	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕ (ปริมาณ/พันลิตร)	๒๕๖๖ (ปริมาณ/พันลิตร)	๒๕๖๗ (ปริมาณ/พันลิตร)
น้ำมันกลุ่มเบนซิน			
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ อี ๘๕	๑,๗๘๔	๓๓๕	๑๗๖
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ อี ๒๐	๑๖,๑๐๗	๑๖,๔๑๐	๑๔,๒๕๑
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๑	๔๒,๑๑๗	๔๒,๓๐๑	๔๒,๓๗๔
น้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๕	๔๔,๔๑๓	๕๒,๖๐๒	๕๐,๘๙๘
น้ำมันเบนซิน	๑,๒๒๘	๘๘๑	๑,๒๖๐
น้ำมันกลุ่มดีเซล			
น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว (ปี ๗)	๒๕๖,๘๒๙	๒๕๗,๒๙๒	๒๕๗,๑๓๖
น้ำมันดีเซลหมุนเร็วธรรมดา	๕,๑๑๔	๑,๒๗๗	๑,๑๓๓
น้ำมันดีเซล (ปี ๒๐)	-	-	-
น้ำมันเตา	๒๕๖	๑,๙๐๐	๗๓๐
ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) (พันกิโลกรัม)	๓๔,๐๘๗	๓๘,๘๑๒	๓๒,๖๘๗

(ที่มา : เว็บไซต์สำนักงานสถิติแห่งชาติ <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/๑๓.aspx>)

(๗) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตารางที่ ๑๒ สถิติประชากรที่ประสพภัยธรรมชาติจำแนกรายปี

ที่	ประชากรที่ประสพภัยธรรมชาติ	ปี พ.ศ. ๒๕๖๒	ปี พ.ศ. ๒๕๖๓	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔
๑	ภัยแล้ง (คน)	๓๒๐,๕๕๔	-	-
๒	ภัยหนาว (คน)	-	-	-
๓	อัคคีภัย (คน)	๑๙๘	๗๕	๘๑
๔	วาตภัย (คน)	๖,๕๘๒	๔,๕๒๔	๕,๕๘๘
๕	อุทกภัย (คน)	๓,๓๖๑	๒๗,๖๘๐	๒๑,๐๓๐
	รวม	๓๓๐,๖๙๕	๓๒,๒๗๙	๒๖,๖๙๙

(ที่มา: สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดบุรีรัมย์)

(๘) ข้อมูลสถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่

(๘.๑) ภาคการเกษตร ด้านการเกษตร จังหวัดบุรีรัมย์มีพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ๔ ชนิด ได้แก่ ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา และมีสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ ๕ ประเภท ได้แก่ โคเนื้อ ไก่เนื้อ กระบือ ไก่เนื้อ และแพะเนื้อ ดังนี้

๑) ข้าว

ข้าวเปลือกทุกชนิด (ยกเว้นข้าวหอมมะลิ)

ตารางที่ ๑๓ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกข้าวเปลือกทุกชนิด (ยกเว้นข้าวหอมมะลิ) และผลผลิต จำแนกรายปี

ข้าวทั่วไป	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๕๖,๒๕๔	๔๗,๘๗๗.๖๐	๒๕,๑๗๔

ข้าวทั่วไป	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๕๖,๒๕๔	๔๗,๘๗๗.๖๐	๒๕,๑๗๔
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๓๙๕	๖๙๐	๔๙๗
ผลผลิต (ตัน)	๒๒,๒๒๐	๓๑,๓๙๒.๓๒	๑๒,๓๑๔
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๑๐,๙๐๓	๑๑,๖๐๐	๙,๘๑๒
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๒๔๒	๓๖๔.๑๕	๑๒๐.๘
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๗,๙๘๗	๖,๗๘๓	๒,๙๐๗

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

- ข้าวเปลือกหอมมะลิ**ตารางที่ ๑๔** ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกข้าวหอมมะลิและผลผลิต จำแนกรายปี

ข้าวหอมมะลิ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๒,๙๙๘,๕๑๘.๗๖	๒,๘๙๐,๑๕๒.๙๓	๒,๙๓๓,๗๒๕
ผลผลิต (ตัน)	๑,๐๙๔,๔๕๙.๓๔	๑,๐๔๒,๗๖๙.๐๐	๑,๐๘๒,๕๔๔
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๓๖๕	๓๖๙	๓๕๙
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๑๔,๓๐๐	๑๔,๗๕๐.๐๐	๑๓,๒๐๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๑๕,๖๕๐.๗๖	๑๕,๓๘๐.๘๔	๑๔,๒๘๙.๕๘
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๒๑๓,๕๓๔	๒๑๐,๒๘๒	๒๑๒,๐๑๓

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

๒) มันสำปะหลัง**ตารางที่ ๑๕** ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกมันสำปะหลังและผลผลิต จำแนกรายปี

มันสำปะหลัง	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๒๗๖,๓๗๘.๑๒	๓๑๙,๔๑๑	๒๖๐,๒๑๒
ผลผลิต (ตัน)	๑,๐๑๙,๕๕๘.๘๘	๙๔๒,๘๖๐	๙๖๔,๔๓๖
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๓,๖๘๙	๓,๗๑๒	๓,๘๑๐
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๓,๓๕๐	๓,๑๕๐	๒,๙๐๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๓,๔๑๕.๕๒	๒,๙๗๐.๐๑	๑,๙๙๖.๓๘
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๒๓,๕๙๕	๓๓,๕๓๕	๒๓,๓๔๑

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

๓) อ้อย

ตารางที่ ๑๖ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกอ้อยและผลผลิต จำแนกรายปี

อ้อย	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๒๔๓,๗๑๒	๒๖๙,๒๕๒	๒๘๓,๖๓๑
พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	๒๓๑,๒๑๒	๒๕๓,๗๑๕	๒๘๐,๕๖๘
ผลผลิต (ตัน)	๒,๖๖๓,๕๖๒	๒,๙๔๑,๕๗๒	๓,๑๒๗,๖๖๐
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๑๑,๕๒๐	๑๑,๕๙๔	๑๑,๑๔๗
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๙๖๓	๑,๔๒๐	๑,๑๖๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๒,๕๖๕	๔,๑๗๗	๓,๖๒๘
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๕,๔๒๐	๑๓,๔๘๒	๑๔,๙๗๑

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

๔) ยางพารา

ตารางที่ ๑๗ ข้อมูลพื้นที่เพาะปลูกยางพาราและผลผลิต จำแนกรายปี

ยางพารา	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	๒๖๗,๑๘๔	๒๔๔,๕๖๒	๓๐๓,๗๗๒
เนื้อที่กรีดยาง (ไร่)	๑๗๘,๕๒๕	๒๓๑,๒๒๙	๒๘๙,๔๓๕
ผลผลิต (ตัน)	๓๘,๙๑๘.๔๕	๕๒,๗๒๐	๖๗,๑๕๓
ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)	๒๑๘	๒๒๘	๒๓๒
ราคาเฉลี่ย/ตัน (บาท)	๔๘,๐๐๐	๔๓,๑๖๐	๗๕,๗๙๐
มูลค่ารวม (ล้านบาท)	๑,๗๕๑.๙๑	๒,๒๗๕	๕,๐๘๙.๕๒
จำนวนเกษตรกร (ราย)	๑๘,๙๐๖	๑๘,๗๕๑	๑๙,๓๐๓

(ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดบุรีรัมย์)

- ด้านปศุสัตว์

๑) โคเนื้อ

ตารางที่ ๑๘ ข้อมูลการเลี้ยงโคเนื้อ จำแนกรายปี

โคเนื้อ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
จำนวนโคเนื้อที่เลี้ยง (ตัว)	๕๒๖,๓๘๖	๕๓๔,๙๒๙	๕๕๗,๘๕๙
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	๘๖,๘๖๖	๘๓,๔๘๙	๘๕,๗๘๗
ราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้ว(บาท/กก.)	๓๑๐	๓๐๐	๓๑๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๓๕,๐๐๐	๓๒,๔๓๗	๓๕,๐๐๐
มูลค่ารวม (เฉลี่ย/ตัว x จำนวนโค)	๑๘,๔๒๓,๕๑๐,๐๐๐	๑๗,๓๕๑,๔๙๑,๙๗๓	๑๙,๕๒๕,๐๖๕,๐๐๐
จำนวนโรงฆ่าสัตว์ (แห่ง)	๑	๑	๑

(ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์)

๒) โคนม

ตารางที่ ๑๙ ข้อมูลการเลี้ยงโคนม จำแนกรายปี

โคนม	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
จำนวนโคนมที่เลี้ยง (ตัว)	๕๘๙๒	๕,๔๐๗	๔,๙๓๑
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	๑๖๕	๑๕๒	๑๓๐
จำนวนโคนมที่รีด (ตัว)	๒,๕๔๑	๒,๐๕๘	๒,๑๐๐
ปริมาณน้ำนมที่รีดได้ (กก.)	๑๒,๙๙๗,๕๗๕	๙,๔๑๕,๓๕๐	๘,๕๑๔,๐๗๕
ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	๑๙	๑๙	๑๙
มูลค่ารวมน้ำนมดิบ (บาท)	๒๔๖,๙๕๓,๙๒๕	๑๗๘,๘๙๑,๖๕๐	๑๖๑,๗๖๗,๔๒๕
ฟาร์มมาตรฐาน (Gap) (แห่ง)	๐	๔๐	๕๓

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์

๓) กระบือ

ตารางที่ ๒๐ ข้อมูลการเลี้ยงกระบือ จำแนกรายปี

กระบือ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
จำนวนกระบือที่เลี้ยง (ตัว)	๑๕๘,๒๐๘	๑๕๕,๖๐๑	๑๕๙,๘๔๘
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง(ราย)	๒๗,๖๑๗	๒๖,๑๘๙	๒๖,๗๒๕
ราคาเฉลี่ยเนื้อชำแหละแล้ว(บาท/กก.)	๓๐๐	๓๐๐	๓๐๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๔๒,๐๐๐	๔๐,๐๐๐	๔๒,๐๐๐
มูลค่ารวม (เฉลี่ย/ตัว xจำนวนกระบือ)	๖,๖๔๔,๗๓๖,๐๐๐	๖,๒๒๔,๐๔๐,๐๐๐	๑๑๖,๕๙๘,๓๐๐,๐๐๐

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์

๔) ไก่เนื้อ

ตารางที่ ๒๑ ข้อมูลการเลี้ยงไก่พันธุ์เนื้อ จำแนกรายปี

ไก่เนื้อ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
จำนวนไก่เนื้อที่เลี้ยง (ตัว)	๘,๕๘๒,๓๑๒ (ต่อรอบการผลิต)	๖,๙๗๗,๐๘๒ (ต่อรอบการผลิต)	๗,๗๔๖,๔๑๓ (ต่อรอบการผลิต)
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	๘๗๘	๙๐๔	๑๖๑
ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	๔๔	๔๓	๓๕
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๘๕	๘๕	๘๕
มูลค่ารวม (บาท)	๗๒๙,๔๙๖,๕๒๐	๕๙๓,๐๕๑,๙๗๐	๖๕๘,๔๔๕,๑๐๕
ฟาร์มมาตรฐาน (Gap) (แห่ง)	๐	๑๖๙	๖๕๘,๔๔๕,๑๐๕

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์

๕) แพะเนื้อ

ตารางที่ ๒๒ ข้อมูลการเลี้ยงแพะ จำแนกรายปี

แพะ	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
จำนวนแพะที่เลี้ยง (ตัว)	๒๐,๙๒๕	๒๑,๕๑๘	๒๐,๔๖๖
จำนวนเกษตรกรที่เลี้ยง (ราย)	๑,๑๗๖	๑,๑๖๖	๑,๑๑๖
ราคาเฉลี่ยแพะเนื้อมีชีวิต (บาท/กก.)	๑๓๐	๑๓๐	๓๐๐
ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว)	๓,๙๐๐	๓,๙๐๐	๓,๙๐๐
ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี (ผลิตลูกได้ ๑.๖๘ ตัว/ปี)	๓๘,๙๒๐	๓๙,๑๕๐.๒๔	๓๔,๓๘๒
มูลค่ารวม (ราคาเฉลี่ย (บาท/ตัว) × ผลิตลูกได้เฉลี่ย/ปี)	๑๔๙,๔๔๘,๐๐๐	๑๕๒,๖๘๕,๙๓๖	๑๓๔,๐๘๙,๘๐๐

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดบุรีรัมย์

(๘.๒) ภาคอุตสาหกรรม สถานประกอบการกิจการอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรม และการประกอบการเหมืองแร่

๑) โรงงานอุตสาหกรรม

ปี ๒๕๖๘ มีโรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๔๓๓ โรงงาน (คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๖) เงินลงทุน ๓๖,๑๐๐.๖๖ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อน ๕๕.๔๕ ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ ๘.๓๖) ส่วนใหญ่เป็น โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับ เมล็ดพืช หรือหัวพืชอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับยาง , ยางพารา โรงงานผลิตก๊าซ ซึ่งมีใช้ก๊าซธรรมชาติ และโรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซ และโรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับยานที่ขับเคลื่อนด้วยเครื่องยนต์

ตารางที่ ๒๓ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนเงินทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๑	๘	๑,๓๕๓.๓๕	๓,๒๗๕
๒	๒๘	๔,๐๘๖.๗๘	๓,๑๕๒
๓	๓๙๗	๓๐,๖๖๐.๕๓	๕,๑๓๕
รวม	๔๓๓	๓๖,๑๐๐.๖๖	๑๑,๕๖๒

ตารางที่ ๒๔ โรงงานอุตสาหกรรมแบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุน(ล้านบาท)	คนงาน
๑	ผลิตภัณฑ์จากพืช	๗๖	๘,๒๗๕.๙๕	๑,๐๐๕
๒	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๖๙	๑,๑๔๙.๕๔	๗๙๒
๓	อุตสาหกรรมอาหาร	๖๓	๑,๗๑๔.๕๑	๑,๗๒๕
๔	การผลิตอื่นๆ	๖๔	๑๗,๑๘๓.๓๑	๑,๔๓๙
๕	แปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	๔๖	๙๑๔.๐๒	๙๐๙

ตารางที่ ๒๔ โรงงานอุตสาหกรรมแบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม (ต่อ)

ลำดับ	กลุ่มอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงาน	เงินทุน(ล้านบาท)	คนงาน
๖	ผลิตภัณฑ์โลหะ	๑๙	๑๖๗.๓๐	๑๑๖
๗	ผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม	๑๙	๖๘๒.๘๔	๑๕๒
๘	ยางและผลิตภัณฑ์ยาง	๑๗	๒,๖๒๕.๖๖	๗๓๔
๙	ผลิตยานพาหนะและอุปกรณ์รวมทั้ง การซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์	๑๔	๑,๔๘๕.๒๔	๓๑๐
๑๐	ผลิตภัณฑ์พลาสติก	๑๓	๑๗๘.๙๓	๑๗๙
๑๑	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายยกเว้นรองเท้า	๑๐	๔๘๓.๗๔	๒,๑๘๕
๑๒	ผลิตภัณฑ์สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์	๔	๓๑๕.๗๔	๘๙๔
๑๓	เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี	๔	๑๑๑.๕๙	๙๑
๑๔	ผลิตเครื่องจักรและเครื่องกล	๔	๔๒.๕๐	๒๑๐
๑๕	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม	๔	๓๙๔.๐๖	๒๗๒
๑๖	เครื่องเรือนหรือเครื่องตกแต่งในอาคาร จากไม้ แก้ว ยาง หรือโลหะอื่นๆ	๓	๗.๕๔	๕๐
๑๗	การพิมพ์ การเย็บเล่ม ทำปกหรือ การทำแม่พิมพ์	๑	๑๑.๐๐	๑๙
๑๘	สิ่งทอ	๑	๑๑.๑๙	๒๙๐
๑๙	ผลิตกระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ	๑	๓๔๑.๐๐	๑๘๐
รวมทั้งสิ้น		๔๓๓	๓๖,๑๐๐.๖๖	๑๑,๕๖๒

(ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

ตารางที่ ๒๕ โรงงานอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนสูงสุด ๕ ลำดับแรก

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๘

ลำดับ	ประเภทอุตสาหกรรม	โรงงาน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
๑	โรงงานผลิตพลังงานไฟฟ้า	๒๓	๑๔,๙๑๕.๑๓	๔๗๔
๒	โรงงานสี ฝัด หรือขัดข้าว	๔๓	๖,๓๒๑.๕๙	๖๐๗
๓	โรงงานประกอบกิจการเกี่ยวกับยาง , ยางพารา	๑๗	๒,๖๒๕.๖๖	๗๓๔
๔	โรงงานผลิตก๊าซ ซึ่งมีใช้ก๊าซธรรมชาติ และโรงงานส่งหรือจำหน่ายก๊าซ	๕๐	๒,๔๑๒.๑๒	๑,๑๕๖
๕	โรงงานล้างบด หรือย่อยพลาสติก	๔๖	๑,๘๗๔.๒๔	๘๘๗

(ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

๒) การประกอบการเหมืองแร่

เหมืองแร่พื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ที่ได้รับประทานบัตร ๙ ประทานบัตร ชนิดหินบะซอลต์ มีจำนวนโรงโม่บด หรือย่อย จำนวน ๑๐ โรง จัดเก็บเงินค่าภาคหลวงแร่ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ รวมทั้งสิ้น ๓๑,๕๔๙,๓๗๕.๘๑ บาท จัดเก็บเงินบำรุงพิเศษ ๕ % รวมทั้งสิ้น ๔,๙๒๕,๕๓๙ บาท

ตารางที่ ๒๖ เมืองแร่น้ำที่จังหวัดบุรีรัมย์ที่ได้รับประทานบัตร

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๘

เมืองแร่น้ำที่จังหวัดบุรีรัมย์ที่ได้รับประทานบัตร		
ลำดับที่	ที่ตั้ง	จำนวน (แปลง)
๑	อำเภอเมืองบุรีรัมย์	๘
๒	อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	๑

(ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

ตารางที่ ๒๗ โรงโม่บด หรือย่อย พื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์

ข้อมูล ณ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๘

โรงโม่บด หรือย่อย		
ลำดับที่	ที่ตั้ง	จำนวน (โรง)
๑	อำเภอเมืองบุรีรัมย์	๗
๒	อำเภอเฉลิมพระเกียรติ	๓

(ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

(๘.๓) ภาคการพาณิชย์กรรม/การค้าขายแดน รวมถึงการค้าและบริการธุรกิจการค้าที่สำคัญในจังหวัด คือ ธุรกิจค้าส่ง ประเภทวัตถุดิบยานยนต์/อุปกรณ์ชิ้นส่วน สิ่งทอ วัสดุก่อสร้าง มูลค่าประมาณร้อยละ ๖๐ และธุรกิจค้าปลีก

ตารางที่ ๒๘ แสดงมูลค่าการลงทุนการค้าขายแดน (มูลค่าการนำเข้าและส่งออก) จำแนกรายปี

ที่	รายการ/ปี	ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	ปี พ.ศ. ๒๕๖๖	ปี พ.ศ. ๒๕๖๗
๑	มูลค่าการส่งออก (ล้านบาท)	๑๙.๙๐	๖๓.๓๙	๕๑,๗๓๙,๕๖๖
๒	มูลค่าการนำเข้า (ล้านบาท)	๒.๖๙	๘.๖๙	๘,๕๕๗,๓๒๓
๓	ดุลการค้า (ล้านบาท)	๑๗.๒๑	๕๔.๖๙	๔๓,๑๘๒,๒๔๓
๔	มูลค่าการค้ารวม (ล้านบาท)	๒๒.๕๙	๗๒.๐๘	๖๐,๒๙๖,๘๘๙

(ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดบุรีรัมย์)

เนื่องจากสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อโควิด ๑๙ ทำให้ปิดด่านตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนกันยายน ๒๕๖๕และทำการเปิดด่านเดือนตุลาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป ส่งผลให้อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ) ปี ๒๕๖๕ และ ๒๕๖๖ มีค่ามาก

(๘.๔) ภาคการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์เป็นการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์เกี่ยวกับอารยธรรมขอมโบราณ เช่น ปราสาทเขาพนมรุ้ง ปราสาทเมืองต่ำ เขาวังคาร เขาลายบัว บุรีรัมย์เป็นเมืองภูเขาไฟ มีภูเขาไฟที่ดับแล้ว จำนวน ๖ แห่ง มีปล่องภูเขาไฟที่ชัดเจน โดยเฉพาะที่เขาวังคาร ในเขตอำเภอเมืองฯ เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่สำคัญมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่ชุ่มน้ำบุรีรัมย์ (อ่างเก็บน้ำสนามบินเก่า อ่างเก็บน้ำห้วยตลาด และอ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มาก) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ วนอุทยานเขาวังคารมีแหล่งศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ได้แก่ ประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง ในต้นเดือนเมษายนของทุกปี กลุ่มเตาเผาเครื่องเคลือบพื้นปี ศูนย์หัตถกรรมอำเภอนาโพธิ์และศูนย์วัฒนธรรมอีสานใต้ นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ สนามฟุตบอลช้างอารีนา (เดิมคือสนามฟุตบอลไอโมบาย) สนามแข่งรถมอเตอร์สปอร์ตระดับมาตรฐานโลก “ChangInternational Circuit”

ตารางที่ ๒๙ ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ประเภทแหล่งท่องเที่ยว	จำนวนแหล่งท่องเที่ยว (แห่ง)		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	๗	๗	๗
แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	๖	๖	๖
แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	๓๐	๓๐	๓๐
แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	๓	๓	๓
แหล่งท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ	๑๗	๑๗	๑๗
แหล่งท่องเที่ยวชุมชน	๙	๙	๙
รวม	๗๒	๗๒	๗๒

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์

ตารางที่ ๓๐ ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยว จำแนกรายปี

ด้านการท่องเที่ยว	ปี พ.ศ.		
	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
นักท่องเที่ยว (คน)	๒,๙๑๕,๔๓๖	๓,๔๔๙,๓๔๗	๓,๘๘๙,๕๖๙
- ชาวไทย (คน)	๒,๘๙๕,๗๗๖	๓,๔๑๑,๑๐๕	๓,๘๒๗,๗๖๘
- ชาวต่างประเทศ (คน)	๑๙,๖๖๐	๓๘,๒๔๒	๖๑,๘๐๑
โรงแรม/ที่พัก (แห่ง)	๓๔๐	๔๗๑	๑,๐๖๑
ห้องพัก (ห้อง)	๗,๒๑๔	๑๑,๐๙๖	๙,๒๘๒
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ต่อคนต่อวัน ของจังหวัด (บาท)	๒,๐๒๕	๒,๒๑๐	๒,๓๕๐
รายได้ (ล้านบาท)	๕,๙๐๒.๔๙	๗,๔๐๘	๙,๓๙๑.๙๖

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์

ตารางที่ ๓๑ เปรียบเทียบจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกรายปี

ปี พ.ศ.	จำนวน นักท่องเที่ยวใน จังหวัดบุรีรัมย์ (คน)	ผลต่าง (%)	รายได้จากการ ท่องเที่ยวในจังหวัด บุรีรัมย์ (ล้านบาท)	ผลต่าง (%)
๒๕๖๑	๒,๐๑๔,๗๙๑	+๒๓.๘๑	๔,๒๔๖.๙๕	+๔๘๙.๐๙
๒๕๖๒	๒,๒๖๗,๐๘๐	+๑๒.๕๒	๔,๘๕๙.๔๑	+๐.๓๒
๒๕๖๓	๙๖๐,๔๖๓	-๕๗.๖๓	๑,๘๒๘.๐๐	-๖๒.๔
๒๕๖๔	๗๕๘,๐๘๑	-๑๘.๒๖	๑,๔๕๖.๒๑	-๒๐.๓๖
๒๕๖๕	๒,๙๑๕,๔๓๖	+๒๗๑.๓๕	๕,๙๐๒.๔๙	+๓๐๕.๓๓
๒๕๖๖	๓,๔๔๙,๓๔๗	+๑๘.๓๑	๗,๔๐๘.๐๐	+๒๕.๕๐
๒๕๖๗	๓,๘๘๙,๕๖๙	+๑๙.๐๒	๙,๓๙๑.๙๖	+๑๒.๑๖

ที่มา: สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดบุรีรัมย์

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ

(๑) ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

(๑.๑) ประเด็นปัญหาและความต้องการของพื้นที่

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ ได้นำข้อมูลของจังหวัดบุรีรัมย์ ที่รับทราบปัญหาความต้องการของประชาชน โดยการมอบหมายส่วนราชการ (สำนักงานสถิติจังหวัดบุรีรัมย์) ลงพื้นที่สำรวจปัญหาความต้องการของประชาชนทุกพื้นที่ทุกกลุ่มเป้าหมาย ปัญหาจากการลงพื้นที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด (ตามโครงการจังหวัดเคลื่อนที่ เพื่อบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ประชาชน) และประสานอำเภอให้จัดประชุมประชาคมแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน ซึ่งสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและความต้องการ ได้ดังนี้

ประเด็นปัญหา	ความต้องการ
ประเด็นที่ ๑ - ระบบชลประทานยังขาดการบริหารจัดการ ขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตร ในฤดูแล้งแล้งจัด ฤดูฝนน้ำท่วมขัง แหล่งน้ำตื้นเขินไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ได้เพียงพอต่อการเกษตร - ขาดแหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำอุปโภค บริโภค เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของเมืองบุรีรัมย์	- พัฒนาแหล่งน้ำ ก่อสร้างอาคารบังคับน้ำ ก่อสร้างสถานีสูบน้ำ และระบบระบายน้ำให้สามารถกักเก็บน้ำได้เพิ่มขึ้น เพื่อแก้ไขปัญหาภัยแล้งและอุทกภัย - สร้างจิตสำนึกในการใช้น้ำอย่างประหยัด - ทำระบบคลองชลประทานส่งน้ำ/แก้มลิง - พัฒนาแหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำอุปโภค บริโภค เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของเมืองบุรีรัมย์ให้เพียงพอ
ประเด็นที่ ๒ - แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งเสื่อมโทรม ขาดการพัฒนาด้านการบริการด้านท่องเที่ยว - เส้นทางคมนาคมเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ถนนชนถ่ายสินค้าบางสาย และถนนเชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้าน ตำบล ยังชำรุดทรุดโทรม เดินทางสัญจรไป-มา ลำบาก สนามบินอยู่ห่างไกลจากตัวเมือง รถไฟเดินทางสภาพเก่าทรุดโทรม - ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในสถานที่ชุมชน/สถานที่ท่องเที่ยวบางแห่ง - ขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบใหม่ๆ ได้มาตรฐาน ไม่มีตลาดรองรับที่แน่นอน ไม่มีศูนย์กลางการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง และขาดสถานที่จำหน่าย	- พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม สร้าง แหล่งท่องเที่ยวใหม่ สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในสถานที่ท่องเที่ยว - ปรับปรุงซ่อมแซมถนนเส้นทางสายหลักเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงถนนชนถ่ายสินค้าทางการเกษตรเพื่อลดต้นทุนการผลิตปรับปรุงถนนเส้นทางจาก ๒ ช่องทางจราจร เป็น ๔ ช่องทางจราจร ปรับปรุงสภาพรถไฟ - พัฒนาศักยภาพและด้านการท่องเที่ยว - จัดกิจกรรมส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์ตลอดทั้งปี - จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงกีฬา
ประเด็นที่ ๓ - ขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบใหม่ๆ ได้มาตรฐาน ไม่มีตลาดรองรับที่แน่นอน ไม่มีศูนย์กลางการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง และขาดสถานที่จำหน่าย	- พัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพ - จัดตลาด/สถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์
ประเด็นที่ ๔	- รณรงค์กำจัดขยะอย่างถูกวิธี/ธนาคารขยะ - รณรงค์คัดแยกขยะก่อนทิ้ง

ประเด็นปัญหา	ความต้องการ
ไม่มีระบบกำจัดขยะแบบถูกหลักสุขาภิบาล เนื่องจากการเจริญเติบโตของเมือง และน้ำเน่าเสียจากการทิ้งขยะและสิ่งปฏิกูล	- ขุดลอกทางระบายน้ำ/ตรวจคุณภาพน้ำ/มลพิษ - ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการขยะและสิ่งปฏิกูลในระดับพื้นที่ ตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทาง - จัดทำบ่อกำจัดขยะ
ประเด็นที่ ๕ เกษตรกรขาดความรู้ในการประกอบอาชีพมีการใช้สารเคมีในการผลิตทางการเกษตร	- ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ส่งเสริมการผลิตตามหลักของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีการตรวจรับรองคุณภาพสินค้าเกษตร - ลดการใช้ปุ๋ยเคมี - ส่งเสริมการแปรรูปและการตลาดสินค้าเกษตรปลอดภัย เพื่อเพิ่มมูลค่า
ประเด็นที่ ๖ - ความยากจน และการอพยพถิ่นฐานประชาชนขาดความมั่นใจในความปลอดภัย - เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ	- ส่งเสริมการประกอบอาชีพตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และส่งเสริมการผลิตสินค้าการเกษตรปลอดภัย - สร้างงานสร้างอาชีพในท้องถิ่นให้ได้อย่างต่อเนื่อง
เชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ซึ่งเป็นโรคติดต่อร้ายแรงทำให้ประชาชนตกลงาน ว่างงาน ขาดการจ้างงาน ไม่มีรายได้ มีการอพยพถิ่นฐานกลับภูมิลำเนา	รองรับประชาชนที่ตกลงานหรือว่างงาน เนื่องจากเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) - เพิ่มศักยภาพการป้องกันโรคอุบัติใหม่ - ส่งเสริมการออม
ประเด็นที่ ๗ - เกิดการบุกรุกและการตัดไม้ทำลายป่าทรัพยากรธรรมชาติ ถูกทำลายเกิดภาวะโลกร้อน จราจรติดขัด ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงมากขึ้น เกิดมลพิษทางอากาศ มีการทิ้งสารเคมีในแหล่งน้ำ - ขาดการเชื่อมโยงบริหารจัดการแหล่งน้ำและระบบชลประทาน	- ส่งเสริม อนุรักษ์ฟื้นฟูสภาพทรัพยากรป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติอื่น - สร้างจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ - ปลูกป่า เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว - ส่งเสริมให้เกิดชุมชนต้นแบบในการบริหารจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ประเด็นที่ ๘ การแตกแยกทางความคิดในทางการเมือง ประชาชนขาดวินัย คุณธรรม และจริยธรรม	สร้างความรู้ความเข้าใจการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขและสร้างจิตสำนึกในการรักชาติ รักแผ่นดิน เคารพในกฎหมายบ้านเมือง ยอมรับกฎกติกา ของสังคม ส่งเสริมการสร้างคนให้เป็นคนดี มีจริยธรรม

(๒) ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP จังหวัด) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมจังหวัด

(๒.๑) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)

ตารางที่ ๓๒ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) จำแนกรายปี

ที่	ข้อมูล	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	ปี พ.ศ. ๒๕๖๖
๑	ผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) (ล้านบาท)	๙๖,๙๓๖	๑๐๔,๙๖๒	๑๐๘,๔๖๗.๔๐

(ที่มา : เว็บไซต์สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

(๒.๒) ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capita)

ตารางที่ ๓๓ ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) จำแนกรายปี

ที่	ข้อมูล	ปี พ.ศ. ๒๕๖๔	ปี พ.ศ. ๒๕๖๕	ปี พ.ศ. ๒๕๖๖
๑	ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP per capita) (บาท/ปี)	๘๐,๖๘๔	๘๘,๐๑๒	๑๐๘,๔๖๗.๔๐

(ที่มา : เว็บไซต์สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

(๒.๓) มูลค่าการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

ภาพรวมความเคลื่อนไหวการลงทุนโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ ยอดสะสม สิ้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๗ เทียบกับยอดสะสม สิ้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๘ พบว่ามีอัตรามีอัตราขยายตัวของจำนวนโรงงาน เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๒.๓๖ จำนวนเงินลงทุนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๖ อัตราการจ้างงาน เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๑.๕๘

ตารางที่ ๓๔ จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมและเงินลงทุน จำแนกรายปี

ที่	รายการ	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘
๑	โรงงานอุตสาหกรรม (แห่ง)	๔๒๙	๔๒๒	๔๒๓	๔๓๓
๒	เงินลงทุน (ล้านบาท)	๓๒,๙๕๒.๒๗	๓๒,๙๕๙.๒	๓๓,๐๑๔.๗	๓๖,๑๐๐.๖๖

(ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์)

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

(๑) ทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด

(๑.๑) ทิศทางการพัฒนาของพื้นที่และการพัฒนาอุตสาหกรรม

ทิศทางการพัฒนาของพื้นที่	ทิศทางการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม
ประเด็นที่ ๑ ด้านเศรษฐกิจ “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ”	ประเด็นที่ ๑ พัฒนาอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคม
ประเด็นที่ ๒ ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต “คนบุรีรัมย์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง”	ประเด็นที่ ๒ ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมการผลิต วิสาหกิจชุมชน
ประเด็นที่ ๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรมชาติสร้างสรรค์ชีวิต และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน”	ประเด็นที่ ๓ พัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต วิสาหกิจชุมชน
ประเด็นที่ ๔ ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ “บุรีรัมย์สงบสุข”	

(๑.๒) ศักยภาพการลงทุนภาคอุตสาหกรรม

(๑.๒.๑) พื้นที่ศักยภาพบริเวณอำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ เนื่องจากพื้นที่อำเภอสตึกต่อเนื่องกับอำเภอแคนดง และอำเภอคูเมือง เป็นพื้นที่ที่ปลูกยางพาราเป็นส่วนมากมีภูมิประเทศเป็นที่ราบ โดยมีเส้นทางคมนาคมทางบก ที่เป็นจุดเชื่อมต่อหลายเส้นทาง โดยเฉพาะทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๙ มีหลักกิโลเมตรเริ่มต้นที่อำเภอบรีอ จังหวัดมหาสารคาม คาบเกี่ยวบางพื้นที่ของจังหวัดสุรินทร์ เชื่อมโยงเข้าสู่ตัวเมืองบุรีรัมย์ รวมระยะทางตลอดทั้งสายประมาณ ๑๓๘ กิโลเมตร เป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานบุรีรัมย์ ที่มีทางเข้าไปจากทางหลวงประมาณ ๕๐๐ เมตร ซึ่งได้รับการประกาศเป็นสนามบินศุลกากรสามารถรองรับการขนส่งสินค้าทางอากาศ (Air Cargo) ทั้งทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๙ ยังเป็นส่วนหนึ่งของทางหลวงเอเชีย สาย ๑๒๑ ตัดผ่านทุ่งกุลาร้องไห้ ซึ่งเป็นแหล่งเกษตรกรรมสำคัญของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตข้าว อีกทั้งเป็นทางหลวงแผ่นดินสายรองประธานสายเดียวที่เชื่อมต่อจังหวัดบุรีรัมย์กับกลุ่มจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางโดยเฉพาะอย่างยิ่ง มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และกาฬสินธุ์ และมีระบบคมนาคมขนส่งทางราง อำเภอสตึกอยู่ติดกับอำเภอเมืองมีเส้นทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือผ่าน ๑ สาย คือ เส้นทางกรุงเทพมหานคร-อุบลราชธานี มีสถานีหลักในการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า คือ สถานีบุรีรัมย์ อย่างไรก็ตามการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมบริเวณอำเภอสตึก ต้องระมัดระวังเรื่องแหล่งมลพิษน้ำเสีย เนื่องจากมีแหล่งน้ำธรรมชาติสำคัญ ๒ แห่ง คือ แม่น้ำมูล (ไหลผ่านทิศเหนือของอำเภอ) และลำชี (ไหลผ่านทิศตะวันออกของอำเภอ)

(๑.๒.๒) พื้นที่ศักยภาพบริเวณอำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ เนื่องจากพื้นที่อำเภอประโคนชัย มีการปลูกยางพาราเป็นบางส่วน และอยู่ใกล้กับอำเภอบ้านกรวด อำเภอละหานทราย และอำเภอโนนดินแดง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ปลูกยางพารา เป็นส่วนมาก และมีระบบการคมนาคมขนส่ง ได้แก่ สถานีขนส่งผู้โดยสารอำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ตั้งอยู่ที่ถนนมหาธาตุ ตำบลประโคนชัย มีเนื้อที่ ๕ ไร่ จำนวนช่องจอด ๑๖ ช่อง ระยะทางจาก ท่าอากาศยานบุรีรัมย์ ๗๘ กิโลเมตร รวมทั้งด้านโลจิสติกส์สนับสนุนการลงทุน ได้แก่ สถานีตรวจสอบน้ำหนักประโคนชัย

(๑.๒.๓) พื้นที่ศักยภาพบริเวณอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ เนื่องจากพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มใกล้กับอำเภอเมืองบุรีรัมย์ และอำเภอคูเมือง พื้นที่เหมาะสมปลูกข้าว ข้าวโพด ยางพารา มีแหล่ง ราง คือ สถานีรถไฟลำปลายมาศ (กรุงเทพมหานคร-อุบลราชธานี) มีขบวนรถโดยไฟจอดทุกขบวน

สรุปได้ว่าพื้นที่อำเภอประโคนชัย และอำเภอสตึก เหมาะสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง เพื่อต่อยอดจากอุตสาหกรรมเดิมที่มีอยู่ในพื้นที่ และใกล้แหล่งวัตถุดิบ มีระบบการคมนาคมขนส่งทางบก ทางอากาศ ทางราง โลจิสติกส์ สนับสนุนการขนส่งสินค้า สำหรับอำเภอสตึก เหมาะสำหรับอุตสาหกรรมผลิตอาหารสัตว์ เนื่องจากเป็นแหล่ง วัตถุดิบพืชอาหารสัตว์ ทั้ง ในจังหวัดและพื้นที่ใกล้เคียง รวมทั้งมีระบบการคมนาคมขนส่งสินค้าที่สำคัญทั้งทางบก ทางอากาศ และทางราง

(๒) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดบุรีรัมย์ (SWOT Analysis) เป็นการประเมินจากจุดแข็งและจุดอ่อนของจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน (Internal Factors) และการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่มีผลต่อการดำเนินงานภาคอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

จุดแข็ง (Strength) เป็นการนำข้อมูลการประเมินจากจุดแข็งของจังหวัด

๑. มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นศูนย์กลางอารยธรรมขอม แหล่งโบราณสถาน โบราณคดีก่อนประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยวและศึกษาทางธรรมชาติ ที่มีศักยภาพสูงและมีวัฒนธรรมประเพณีที่หลากหลาย เช่น อุทยานประวัติศาสตร์พนมรุ้ง ซึ่งมีปรากฏการณ์มหัศจรรย์ทางสถาปัตยกรรม(ดวงอาทิตย์ขึ้น -

ตก ตรง ๑๕ ช่องประตู) ปราสาทเมืองต่ำ ภูเขาไฟที่ดับแล้ว ๖ ลูก ที่มองเห็นปากปล่องภูเขาไฟได้อย่างชัดเจน อุทยานแห่งชาติตาพระยาและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ ประเพณีขึ้นเขาพนมรุ้ง งานประเพณีปราสาทเมืองต่ำตามรอยอารยธรรมขอม

๒. มีแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นและเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น บุรีรัมย์ คาสเซิล เฟลาเฟลิน บุติค รีสอร์ท แอนด์ แอดเวนเจอร์แคมป์

๓. มีสนามกีฬาฟุตบอลช้างอารีนาที่มีชื่อเสียงและได้มาตรฐานระดับสากล โดยมี ทีมฟุตบอลบุรีรัมย์ ยูไนเต็ด ซึ่งเป็นทีมฟุตบอลที่มีชื่อเสียงระดับเอเชีย

๔. มีสนามแข่งรถมอเตอร์สปอร์ต ช้างอินเตอร์เนชั่นแนล เซอร์กิต “Chang International Circuit” ระดับมาตรฐานโลก

๕. จังหวัดบุรีรัมย์เป็นเมืองกีฬา (Sports City)

๖. มีผ้าไหมที่เป็นเอกลักษณ์และมีชื่อเสียง เช่น ผ้าซิ่นตีนแดง ผ้าหางกระรอกคู่ และผ้าภูอัคนี

๗. มีสินค้าและผลิตภัณฑ์ OTOP ที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดบุรีรัมย์

๘. มีการขยายเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อชายแดน

๙. มีการลงทุนด้านต่างๆ มากขึ้น ได้แก่ บริการ ร้านอาหาร ด้านอสังหาริมทรัพย์ ห้างสรรพสินค้า โรงแรม คอนโด และที่พักอาศัยต่าง ๆ

๑๐. มีสินค้าเกษตรที่ได้รับรอง GI (ข้าวหอมมะลิภูเขาไฟ, ผ้าซิ่นตีนแดง, ผ้าหางกระรอกและผ้าภูอัคนี

๑๑. มีการผลิตพืชและปศุสัตว์ที่เป็นพืชและสัตว์เศรษฐกิจสำคัญ เช่น ข้าวหอมมะลิ มันสำปะหลัง อ้อย ยางพารา สุกกร ไก่เนื้อ โคเนื้อ กระบือ แกะและแพะ

๑๒. ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จึงมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในอาชีพ

๑๓. มีการทำเกษตรหลากหลายรูปแบบ โดยใช้เทคโนโลยีทดแทนแรงงาน

๑๔. มี Smart Farmer

๑๕. มีผู้นำเกษตรกรในพื้นที่ ทำให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนาในพื้นที่

จุดอ่อน (Weaknesses)

๑. แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งขาดการบริหารจัดการที่ดี ขาดการเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยว ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว ระบบสาธารณูปโภคสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ บางแห่งทรุดโทรมยังไม่ได้มาตรฐาน

๒. การจัดผังเมืองตามกฎหมายผังเมืองยังเป็นข้อจำกัดในการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรม

๓. กลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีเงินทุนหมุนเวียนในการประกอบธุรกิจไม่เพียงพอ และมีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน

๔. การเข้าถึงงานวิจัย นวัตกรรม และพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัย ยังมีน้อยและไม่มีฐานข้อมูลที่รวบรวม เพื่อใช้ประโยชน์ในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

๕. แหล่งท่องเที่ยวบางแห่งเสื่อมโทรม ขาดการพัฒนาด้านการบริการด้านท่องเที่ยว

๖. ขาดการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบใหม่ๆ ได้มาตรฐาน ไม่มีตลาดรองรับที่แน่นอน ไม่มีศูนย์กลางการเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐอย่างต่อเนื่อง และขาดสถานที่จำหน่าย

๗. เกษตรกรขาดความรู้ในการประกอบอาชีพ มีการใช้สารเคมีในการผลิตทางการเกษตร

๘. เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ซึ่งเป็นโรคติดต่อร้ายแรงทำให้ประชาชนตกงาน ขาดการจ้างงาน ไม่มีรายได้ มีการอพยพถิ่นฐานกลับภูมิลำเนา

๙. เกิดการบุกรุกและการตัดไม้ทำลายป่าทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายเกิดภาวะโลกร้อน ภาวะกรดซัลฟิวริก ภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงมากขึ้น เกิดมลพิษทางอากาศ มีการทิ้งสารเคมีในแหล่งน้ำ

(๒.๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เทคโนโลยีและ สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๑.การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

สำหรับปัจจัยภายนอกนั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาส และอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม

โอกาส (Opportunity)

๑. มีภูเขาไฟที่ดับแล้ว ๖ ลูก ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยว และแหล่งเรียนรู้ทางธรณีวิทยา

๒. ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่น การคมนาคม มีการปรับปรุงเส้นทางการเดินทาง จาก ๒ ช่องทางจราจร เป็น ๔ ช่องทางจราจร

๓. มีพื้นที่ชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (กัมพูชา) สามารถพัฒนาด้านการค้า และการท่องเที่ยววัฒนธรรม

๔. นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรม มีความชัดเจนในด้านการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรม การพัฒนาอุตสาหกรรมคู่กับชุมชน และสิ่งแวดล้อม

๕. อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสามารถพัฒนาไปสู่นโยบาย Industry ๔

๖. มีสถาบันการศึกษาหลายระดับที่ให้การสนับสนุน ให้คำแนะนำ และนำเทคโนโลยีมาในการปฏิบัติงานของโครงการต่างๆ

๗. นโยบายอุตสาหกรรม ๔.๐ ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการผลิต

๘. รัฐบาลมีนโยบายกับพัฒนารถไฟฟ้าทางคู่เชื่อมโยงกับส่วนกลาง และจังหวัดอีสานตอนล่าง

๙. โลกดตลาดออนไลน์เปิดมากขึ้น การเข้าถึงสื่อออนไลน์ง่ายขึ้นทั่วถึงขึ้น

๑๐. การจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ผ่านช่องทาง E-SERVICE ทำให้รวดเร็วขึ้น

ภัยคุกคาม (Threats)

๑. ค่าแรงงานในจังหวัดสูง ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตสูง ทำให้เกิดคู่แข่งทางการค้า
๒. การบังคับใช้กฎหมายบางฉบับ เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวด้านเศรษฐกิจ เช่น กฎหมายผังเมือง

๓. การผลิตแรงงานเข้าสู่อุตสาหกรรม ยังไม่ตรงกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม

๔. สภาพภูมิอากาศของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้เกิดภัยพิบัติต่างๆ รุนแรง ทำให้วัตถุดิบภาคอุตสาหกรรม ได้รับผลกระทบ

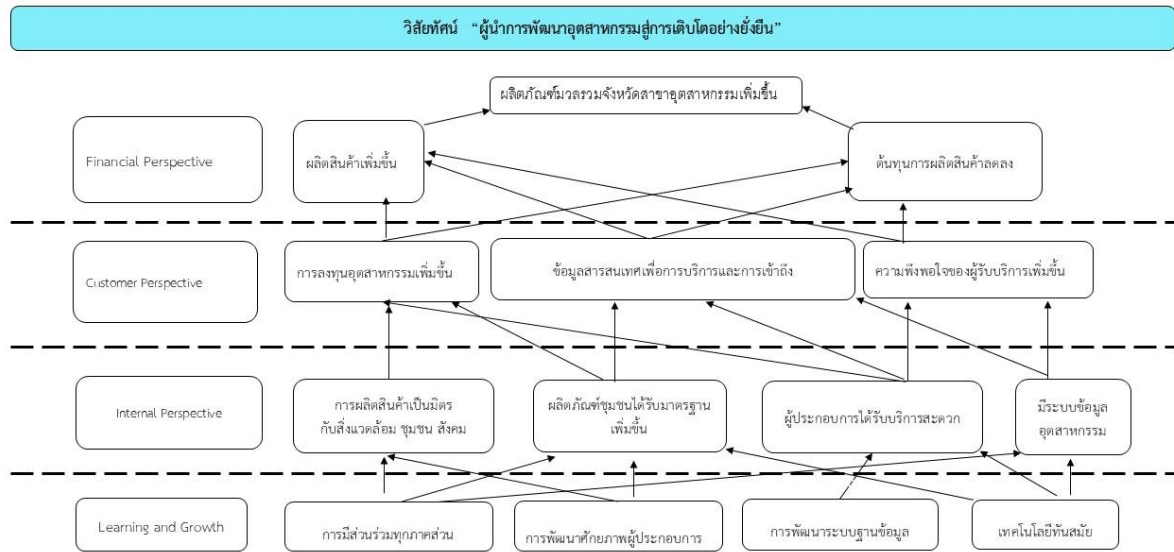
๕. ผลกระทบที่เกิดจากสถานการณ์ที่เป็นปัจจัยภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้ ได้แก่ ผลิตพืชเศรษฐกิจ

(๓) TOWS Matrix

การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

SO ๑. พัฒนาข้าว มันสำปะหลัง อ้อย ผลไม้ และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเกษตรจากศักยภาพของพื้นที่ เป็นแหล่งผลิตข้าวและพืชไร่ที่สำคัญของภูมิภาค และประเทศ โดยเฉพาะข้าว และมันสำปะหลัง ควรมีการสนับสนุนการพัฒนาตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ๒. พัฒนานวัตกรรมหรือเทคโนโลยี เพื่อการอุตสาหกรรม โดยร่วมกับสถาบันทางการศึกษา โดยใช้วัสดุสำคัญที่มีอยู่ในท้องถิ่น เช่น ผลผลิตทางการเกษตร และปศุสัตว์ ๓. สนับสนุนให้มีพื้นที่การค้าขายแดนที่เหมาะสม ๔. ส่งเสริม และสนับสนุน สินค้าอุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรปลอดภัยให้มีความเข้มแข็งและสามารถแข่งขันได้ ๕. พัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีการผลิต ผ้าไหม และผลิตภัณฑ์จากไหม โดยร่วมกับสถาบันการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมการประชุม การจัดนิทรรศการ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล ให้เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะกิจกรรมที่สอดคล้องกับการกีฬา เพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ๗. การส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชนด้านเกษตรแปรรูปในการใช้ช่องทางการตลาดผ่านการทำการตลาดออนไลน์ e-commerce	WO ๑. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาอุตสาหกรรมให้ตระหนักในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๒. พัฒนาอุตสาหกรรม และการเหมืองแร่ ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการบริหารจัดการ ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น การลดต้นทุนการผลิตเพื่อรองรับการขยายตัวทางอุตสาหกรรม ๓. ส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เพิ่มมูลค่าสินค้า ให้สามารถรองรับด้านการค้าขายแดน และด้านการกีฬา
ST ๑. ส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่มีศักยภาพของจังหวัด โดยการให้บริการข้อมูลตั้งแต่กระบวนการอนุมัติ อนุญาต นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรมสำหรับใช้ประกอบการตัดสินใจในการจัดตั้งโรงงาน ๒. ส่งเสริม สนับสนุนสถานประกอบการอุตสาหกรรม ให้มีการดำเนินงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมถึงการประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภาคอุตสาหกรรม ที่มีการพัฒนา และอยู่ร่วมกับชุมชนได้	WT ๑. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาเชิงพื้นที่แบบบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างงาน สร้างรายได้

(๔) Strategy Map

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

ผู้นำการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมการผลิต วิสาหกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง
- ๒) พัฒนาอุตสาหกรรมการผลิต วิสาหกิจชุมชนให้เข้มแข็ง
- ๓) พัฒนาอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม ชุมชน และสังคมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาในด้านที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม การผลิต และวิสาหกิจชุมชน

เป้าหมาย

๑. ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชน SMEs มีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น
๒. เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม และวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. จำนวนผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรม /วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ได้รับการพัฒนา ขีดความสามารถในการแข่งขัน	ราย	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐	๔๐๐
๒. ร้อยละของผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม /ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เข้าสู่กระบวนการ รับรองมาตรฐานและคุณภาพ	จำนวน	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐	๗๐

กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ ที่ ๑ การให้คำปรึกษาแนะนำผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมและวิสาหกิจชุมชน	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ ของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๑๓๕,๐๐๐.๐๐
	๒. โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ ชุมชน (MIND STAR)	๕๑,๐๐๐.๐๐
	๓. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้า เกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสด	๔๙,๔๐๐.๐๐
กลยุทธ์ ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาด้าน มาตรฐานและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ ของภาคอุตสาหกรรม/วิสาหกิจขนาด กลาง ขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน	๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาด้านการ มาตรฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในแข่งขัน (มผช.)	๒๐๗,๙๕๐.๐๐
	๒. โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการ แข่งขันด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส)	๔๗,๘๕๐.๐๐

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืนควบคู่กับ
การพัฒนาชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

การเพิ่มมูลค่าของสินค้าในภาคอุตสาหกรรม ด้วยการสร้างความสมดุลกับชุมชน สังคม
และสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการส่งเสริม และพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม	ราย	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐	๔๐
๒. ฐานข้อมูลการพัฒนาพื้นที่เข้าสู่การ เป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	ฐาน	๑	๑	๑	๑	๑

กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ ที่ ๑ ส่งเสริมอุตสาหกรรมให้พัฒนากระบวนการ การผลิตที่เป็นมิตรกับสังคม และ สิ่งแวดล้อม	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการค้ากับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ ตาม	๓๘๐,๓๕๐.๐๐
กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ

		๒๕๗๐
	แนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดี คู่ชุมชน”	
กลยุทธ์ ที่ ๒ พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมี ส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน	โครงการพัฒนาสถานประกอบการ และ เครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	๑๒๖,๑๐๐.๐๐

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม วิสาหกิจชุมชนสู่สากล
เป้าประสงค์

- พัฒนาระบบข้อมูล เพื่อสนับสนุนการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม
- การบริการและการเข้าถึงปัจจัยสนับสนุนด้านอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วย นับ	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๙	๒๕๗๐
๑. ผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ใช้บริการ ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น	ราย	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐
๒. ระบบฐานข้อมูลสนับสนุนการรับ บริการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม	ฐาน	๑	๑	๑	๑	๑

กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๗๐
กลยุทธ์ ที่ ๑ สนับสนุน พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้าน การลงทุนในภาคอุตสาหกรรมการผลิต วิสาหกิจชุมชน ให้มีประสิทธิภาพ	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผน ระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่	๑๒,๐๐๐.๐๐
กลยุทธ์ ที่ ๒ การเชื่อมโยงผู้ประกอบการอุตสาหกรรม การผลิต วิสาหกิจชุมชนด้วยเทคโนโลยี	การปฎิหมุดพิกัดสถานประกอบการที่ได้รับ การส่งเสริมจาก สำนักงานอุตสาหกรรม จังหวัดบุรีรัมย์	-

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ

๑. ชื่อโครงการ	ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	ตามที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนผ่านของทิศทาง การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญจากการชะลอตัวเศรษฐกิจโลก ความเปราะบางของเศรษฐกิจหลายประเทศจากสัดส่วนหนี้สินต่อ GDP สถานการณ์ปัจจัยการผลิตที่มีต้นทุนสูงขึ้น การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด กฎกติกาทางการค้าใหม่ของโลก ตลอดจนความขัดแย้งของภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลกที่มีทีท่าว่าจะไม่จบลง EU-CBAM ,US-CBAM และความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) เป็นต้น ปัญหาด้านต้นทุนทางพลังงานและความมั่นคงทางอาหารของโลก ตลอดจนความขัดแย้งทางภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลกที่มีทีท่าว่าจะไม่จบลงในขณะที่ประเทศไทยยังคงเผชิญปัญหา เชิงโครงสร้างเดิมของอุตสาหกรรมที่เริ่มแข่งขันได้ยาก เช่น ต้นทุนด้านแรงงาน การก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุการพึ่งพาเทคโนโลยีต่างชาติ การขาดแคลนทักษะแรงงานระดับสูง รวมทั้ง ความเชื่อมั่น และยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวม จากภาพลักษณ์และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบการด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบการที่ไม่ดีหรืออุบัติเหตุจากการประกอบการที่มีต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจรวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง จึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส เพื่อเป็นเครื่องมือของกระทรวงอุตสาหกรรมในการปฏิรูปอุตสาหกรรมและมุ่งแก้ไขปัญหามาให้ภาคอุตสาหกรรมได้รับการยอมรับและสร้างความเชื่อมั่น แก่ภาคประชาชน

	ต่อไป โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเป็นหน่วยดำเนินกิจกรรมโครงการ ในพื้นที่ ๗๖ จังหวัด โดยการส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนผ่านโครงการต่างๆ ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ยังต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องให้ครบถ้วนทุกมิติ นอกจากนี้ ยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่น และยอมรับต่อการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมของประชาชนในพื้นที่ที่ยังคงเป็นประเด็นสำคัญ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภาพรวมจากภาพลักษณ์ และข่าวสารเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมประกอบกับความเหลื่อมล้ำเชิงโครงสร้างเศรษฐกิจรวมถึงปัญหาหนี้ครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในภาคครัวเรือนระดับสูงจึงมีความจำเป็นในการปฏิรูปอุตสาหกรรมไปสู่ยุคสมัยใหม่อย่างเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพเพื่อนำไปสู่ปฏิรูปอุตสาหกรรม สู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ ทันสมัย สะอาด สะดวก โปร่งใส สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ จึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค เพื่อส่งเสริมสนับสนุนเสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการ SMEs ผู้ผลิตชุมชน ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์ สามารถรองรับการแข่งขันทางการค้าการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และจังหวัด ๒. เพื่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนา ศักยภาพอุตสาหกรรม ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม รอบโรงงานอุตสาหกรรม ด้านการสร้างองค์ความรู้สู่การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว ด้านการตลาดปล่อยก๊าซคาร์บอน ด้านการใส่ใจในการใช้พลังงานทางเลือก ด้านการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้านการบริหารทรัพยากรให้เกิดความคุ้มค่า ด้านการผลักดันนโยบายของภาครัฐในการสร้างการรับรู้การใช้นวัตกรรม ด้านการบูรณาการความปลอดภัยโรงงานร่วมกับชุมชนและท้องถิ่น ด้านการสร้างมาตรฐานกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

	๓. ส่งเสริมอาชีพชุมชนรอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน การแนะนำการออกแบบบรรจุภัณฑ์ แนะนำการออกแบบตราสัญลักษณ์ เพื่อพัฒนาและเพิ่มศักยภาพด้านการตลาด
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. พัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของประกอบการในระดับจังหวัด จำนวน ๑๐๐ คน ๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการชุมชน จำนวน ๔๙๐ คน
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	-
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	ด้านเศรษฐกิจ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมกัมพูชามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
๗. ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ ภาวะเปี่ยมและแนวคิดการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND (จัดแบบ Online และ Onsite) เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาความรู้และเสริมสร้างทักษะการบริหารจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมของประกอบการในระดับจังหวัด ให้มีโครงสร้างการผลิตที่สามารถรองรับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน ด้วยการบริหารจัดการธุรกิจให้มีผลิตภาพสูงขึ้น การบริหารจัดการกากอุตสาหกรรม ๒. กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผู้ประกอบการชุมชน มีเป้าหมายการดำเนินงาน จำนวน ๔๙๐ คน ดังนี้ ๒.๑ กิจกรรมออกเยี่ยม สัมภาษณ์และวิเคราะห์ศักยภาพการดำเนินการ เพื่อศึกษา สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรมในจังหวัด ทั้งในด้านการเชื่อมโยง ๔ มิติ ตามแนวคิด MIND โครงสร้าง พื้นฐานเศรษฐกิจและแนวโน้มการพัฒนาอุตสาหกรรม ในจังหวัดสำหรับนำไปประเมินองค์ความรู้ ที่นำไปถ่ายทอดและให้คำปรึกษาแนะนำ ๒.๒ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้น (ข้อกฎหมายเบื้องต้น/ข้อมูลการประกอบการอุตสาหกรรม) รวมทั้งการส่งเสริมและการประกอบการธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลาง

	และขนาดย่อม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนทุกประเภทการผลิตในจังหวัด โดยอาจบูรณาการร่วมกับกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม ศูนย์ภาคนักวิชาการภาคีเครือข่าย ในการออกเยี่ยมพบปะ และให้คำปรึกษาแนะนำ ๒.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก (ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม/ผู้ประกอบการชุมชน ในการต่อยอดธุรกิจอุตสาหกรรมขยายผลการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม) เช่น การขอรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน มาตรฐานอุตสาหกรรมเอส: iSingleform ระบบรายงานข้อมูลกลางของกระทรวงอุตสาหกรรม ๒.๔ ให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ ส่งเสริมอาชีพชุมชน รอบโรงงาน เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน
๙. งบประมาณ	๑๓๕,๐๐๐.๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการปั้นผู้ประกอบการเกษตร อุตสาหกรรมคู่ชุมชน
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมได้มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๖) เศรษฐกิจฐานรากและแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยมุ่งเน้นการยกระดับภาคเกษตรไทยให้มีการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น โดยใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและองค์ความรู้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก ให้มีความสำคัญกับผู้ประกอบการและชุมชนในการนำความรู้ และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานรากผู้ประกอบการ และชุมชนโดยรอบให้สามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชน ด้วยเหตุผลดังกล่าวสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้ขับเคลื่อนการดำเนินการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถธุรกิจอุตสาหกรรมตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่สู่ความยั่งยืน ด้วยการ “ปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน” โดยการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมหรือวิสาหกิจขนาดกลางหรือผู้ประกอบการ รายย่อย ทั้งในด้านการพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ การจัดการตลาดหรือการขายการพัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้าและบริการของชุมชน ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ จึงได้จัดทำกิจกรรมการถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน ภายใต้โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR) ขึ้นเพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในพื้นที่ ให้สามารถต่อยอดการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์

	และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรม คู่ชุมชนต้นแบบนำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่าย และความร่วมมือทางธุรกิจ ในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิตเชิงปริมาณ ผู้ประกอบการเกษตรอุตสาหกรรมได้รับการส่งเสริม และพัฒนาองค์ความรู้ ผลผลิตเชิงคุณภาพ ๑. ผู้รับบริการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ๒. ผู้รับการอบรมมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น (Pre-Test/ Post-Test) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	-
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เป็นศูนย์กลาง การท่องเที่ยวอารยธรรมขอมกีฬามาตรฐานโลกและ การพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิต สินค้าเกษตรปลอดภัย
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙-กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การออกแบบหลักสูตร ๑.๑ จัดทำแผน ๑.๒ ค้นหาความต้องการของพื้นที่/ กลุ่มเป้าหมาย ๑.๓ กำหนดหลักสูตร ๑.๔ จัดหาวิทยากร/วัสดุฝึกอบรม ๑.๕ จัดหาสถานที่ ๒. การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ๒.๑ ประชาสัมพันธ์ รับสมัครกลุ่มเป้าหมาย ๒.๒ คัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย ๒.๓ จัดอบรม และการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ๒.๔ คัดเลือกผู้มีความโดดเด่นของจังหวัด ๒.๕ จัดทำแบบรายงานสรุปผลการดำเนินงาน
๙. งบประมาณ	๖๔,๖๐๐.๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามที่ กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายในการส่งเสริมผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็ง มีความยืดหยุ่น และความสามารถปรับตัวให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน ผ่านการเสริมศักยภาพผู้ประกอบการ สร้างทักษะแรงงานสมัยใหม่ ด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) โดยเฉพาะธุรกิจภาคบริการและการท่องเที่ยว ในประเทศไทยที่มีแนวโน้มฟื้นตัวและเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว เพื่อใช้เป็นเครื่องมือยกระดับสินค้า และการบริการของผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สร้างความเท่าเทียมในการแข่งขันของ SMEs ไทย เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในการจัดการระบบคุณภาพ การผลิตสินค้าและการบริการ ตลอดจนสามารถปรับการดำเนินงานธุรกิจได้อย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงแบบก้าวกระโดด เป็นที่น่าเชื่อถือแก่ผู้บริโภคเป็นที่ยอมรับทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนาและส่งเสริม SMEs ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้บูรณาการความร่วมมือกับสำนักงานจังหวัดในการดำเนินการ พร้อมทั้งได้จัดสรรงบประมาณให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ ในการดำเนินงานด้านการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) การเตรียมความพร้อมให้ผู้ประกอบการ และการกำกับดูแลติดตามผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับการรับรองให้รักษาคุณภาพตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ด้วยมาตรฐานอุตสาหกรรมเอส (มอก.เอส) เพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการ สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้บริโภคต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. ยกระดับ SMEs ให้ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้าและบริการตามเกณฑ์ ๒. กำกับดูแลการควบคุมรักษาคุณภาพสินค้าและบริการ ที่ได้รับการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ

	๓. พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพ SMEs ให้มีระบบการจัดการคุณภาพและมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการตามมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. SMEs ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้าและบริการตามมาตรฐาน มอก.เอส จำนวน ๓ คำขอ/รายการ ๒. ผู้ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้าได้รับการตรวจติดตามผลเพื่อการรักษาคุณภาพ จำนวน ๒ รายการ ๓. SMEs ในจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับการพัฒนาเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับข้อกำหนด มอก.เอส การนำ มอก.เอส ไปปฏิบัติการจัดทำเอกสารการบริการงานตามมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน และการควบคุมรักษาคุณภาพสินค้าและบริการ จำนวน ๑ ครั้ง ผลลัพธ์ ๑. SMEs ได้รับการรับรองคุณภาพสินค้าและระบบการบริการงานด้านการบริการตามมาตรฐานสร้างหลักประกัน เกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพสินค้าและบริการของผู้บริโภค ๒. SMEs ได้รับการดูแลการควบคุมรักษาคุณภาพสินค้าและบริการที่ได้รับการรับรองให้เป็นไปตามมาตรฐานอย่างสม่ำเสมอ ๓. SMEs มีความรู้ความเข้าใจในข้อกำหนดตามมาตรฐาน มอก.เอส สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจการผลิตสินค้าและบริการ มีความรู้ในการควบคุมคุณภาพ สามารถผลิตและรักษาคุณภาพของสินค้าและบริการได้อย่างสม่ำเสมอ นำไปสู่การพัฒนายกระดับคุณภาพสินค้าและบริการอย่างต่อเนื่อง
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	-
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	ประเด็นพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว อารยธรรมขอมกู่พามาตรฐานโลกและการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
๗. ระยะเวลา	๑ ตุลาคม ๒๕๖๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบข้อมูลและยื่นคำขอ มอก.เอส

	๒. ออกตรวจติดตาม และประเมินผลผู้ประกอบการที่ได้รับมาตรฐาน มอก.เอส ในปีที่ผ่านมา จำนวน ๒ ราย ๓. จัดอบรมสัมมนาให้ความรู้และเสริมสร้างความเข้าใจด้านมาตรฐาน มอก.เอส จำนวน ๑ ครั้งๆ ละ ๓๐ คน ๔. ให้การรับรองมาตรฐาน มอก.เอส ให้แก่ผู้ที่ยื่นคำขอรับรองตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ ๓ คำขอ ๕. กำกับติดตามการดำเนินงานโครงการ
๙. งบประมาณ	๖๒,๑๕๐.๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ชื่อโครงการ	ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการ และ มติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ ให้หน่วยงานของรัฐปรับปรุงแผนระดับ ๓ ในความรับผิดชอบ ประกอบกับการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ ให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนในทุกระดับ เพื่อให้หน่วยงาน มีเครื่องมือในการวางแผนและกำกับติดตามการดำเนินงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ จึงได้จัดทำโครงการค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓ ของกระทรวงอุตสาหกรรมและบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ กิจกรรม : การจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติราชการกระทรวงอุตสาหกรรม แผนปฏิบัติราชการสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ แผนพัฒนาจังหวัด เพื่อใช้เป็นแนวทาง การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุด ต่อการบริหารราชการในภาพรวม
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อนำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ ไปสู่การปฏิบัติ ๒. เพื่อให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์มีแนวทางพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ๓. เพื่อให้ผู้บริหารมีเครื่องมือในการกำกับติดตามการดำเนินงานอุตสาหกรรมจังหวัดในระดับพื้นที่
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิตของโครงการ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน ๑ แผน ผลลัพธ์ของโครงการ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ นำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ตัวชี้วัดระดับผลผลิต

	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด จำนวน ๑ แผน ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดได้รับการนำไปปฏิบัติ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว อารยธรรมขอมกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจ ภายใต้พื้นฐาน ของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย ประเด็นการพัฒนา ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต คนบุรีรัมย์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง” ประเด็นการพัฒนา ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติสร้างเศรษฐกิจ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน” ประเด็นการพัฒนา ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ “บุรีรัมย์ สงบสุข”
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙-กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. ทบทวนแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ ๒. จัดทำ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ ๓. รับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ ๔. เสนอ ผตร.อก. เห็นชอบ (ร่าง) แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ ๕. ประกาศใช้แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์
๙. งบประมาณ	๑๒,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มนโยบายและแผนงาน สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ตามแนวทางยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นให้สถานประกอบการคำนึงถึงหลักการธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและมลภาวะอย่างถูกต้อง มีการประกอบการอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาสให้ประชาชนและมีส่วนร่วมและเข้าถึงข้อมูล รวมทั้งการแสดงความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากปัญหาในอดีตที่โรงงานอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมีการใช้ทรัพยากร อย่างสิ้นเปลือง สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบ รวมทั้งขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการสร้างสัมพันธระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชนเกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงานแบบแยกส่วนขาดความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ จึงต้องปรับวิธีการดำเนินงานให้มีการดูแลสถานประกอบการ ที่ดีตามหลักธรรมาภิบาลรวมทั้งสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยกำกับดูแลกิจการโรงงานในพื้นที่ การดูแลการปล่อยมลพิษให้เกิดการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น ผ่านการดำเนินโครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อการบริหารจัดการองค์กรอย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดกลไกเครือข่ายทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อมหรือ

	ร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการ รวมทั้งส่งเสริม ภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สถานประกอบการ และชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตร และมีความยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. พัฒนางองค์ความรู้การบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมผู้ประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการสร้าง ความมีส่วนร่วม ๒. ส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการดำเนินงาน ตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ๓. พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความร่วมมือด้านความรับผิดชอบต่อ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิตเชิงปริมาณ ๑. จำนวนกลุ่มเป้าหมายทุกภาคส่วนที่ได้รับการพัฒนา องค์ความรู้ ๒. จำนวนสถานประกอบการได้รับการส่งเสริมการ ดำเนินงานธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ผลผลิตเชิงคุณภาพ ๑. ผู้เข้ารับการอบรมมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น (Pre- Test/Post-Test) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๒. ผู้รับบริการสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ๓. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕ ผลลัพธ์ ๑. ร้อยละสถานประกอบการเป้าหมายที่ดำเนินการ จัดทำกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในพื้นที่ เป้าหมายผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด ๒. เกิดเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีสิ่งแวดล้อม
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	-
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	ประเด็นการพัฒนา ด้านทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรมชาติสร้างเศรษฐกิจที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน”
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙-กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. พัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการบริหาร จัดการสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมและ ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและชุมชนอย่างยั่งยืน(CSR) ระหว่างเครือข่ายระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดหรือหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการและสานสัมพันธ์ในการพัฒนา ๒. ศึกษาดูงานเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม หรือสถานประกอบการต้นแบบที่มีความโดดเด่น

	ด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมหรือบรรเทาผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมชุมชน ๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและชุมชนอย่างยั่งยืน (CSR) ระหว่างเครือข่ายระดับจังหวัด/กลุ่มจังหวัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการและสานสัมพันธ์ในการพัฒนาระดับพื้นที่ ๔. ส่งเสริมระบบธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมแก่สถานประกอบการ จำนวน ๓ กิจการ
๙. งบประมาณ	๑๙๕,๓๐๐.๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ชื่อโครงการ	ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร อุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C NEXT STEPS)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ภาคเกษตรนับเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญ ต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ เนื่องจากเป็น แหล่งสร้างรายได้หลักของคนส่วนใหญ่ในประเทศ และเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๖- ๒๕๘๐) ประเด็นการเกษตรได้มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลิตภัณฑ์ มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตร และผลิตภาพการผลิต ของภาคเกษตร โดยให้ความสำคัญกับการยกระดับ ความสามารถในการแข่งขัน ควบคู่กับการสร้างความ มั่นคงทางอาหารและสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยอาศัยจุดเด่นทั้งเอกลักษณ์และความโดดเด่น ของสินค้าเกษตร รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความ หลากหลาย ทางชีวภาพของไทย พร้อมทั้งประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และภูมิปัญญา ในการพัฒนา และสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร ตลอดจนการบริหาร จัดการระบบนิเวศตลอดห่วงโซ่การผลิต ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด การบริโภค รวมถึงด้านโลจิสติกส์ และการเชื่อมโยงไปยังภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยว และบริการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพสร้างการเจริญเติบโต อย่างมีเสถียรภาพและกระจายรายได้ให้กับภาคเกษตร ของไทยสำหรับการเร่งยกระดับความสามารถของ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ในการบริหารจัดการ และเชื่อมโยงการผลิตตลอดห่วงโซ่สินค้าเกษตรไปถึง การแปรรูปและการตลาด รวมถึง การพัฒนาและเข้าถึง เทคโนโลยีเกษตรแปรรูปการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ในช่วงที่ผ่านมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔- ๒๕๖๖ สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้มีการขับเคลื่อนและมีการ ส่งเสริม การพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปจากกลุ่ม เกษตรกร/กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตร/ผู้ประกอบการ เกษตรแปรรูป ทั่วประเทศใน ๗๖ จังหวัด ภายใต้ โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน มาอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ผ่านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรม ในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอด ห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจนมีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูง

	ที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูง แต่ทั้งนี้ผู้ประกอบการเกษตรแปรรูปยังขาดทักษะการเป็นนักธุรกิจเกษตร และไม่สามารถต่อยอดธุรกิจเพื่อขยายธุรกิจเตรียมความพร้อมสู่การเป็น Start Up หรือ SMEs ในอนาคตได้ สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้เล็งเห็นถึงแนวทางการส่งเสริมการต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปให้สามารถขยายช่องทางการจำหน่าย เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด และเป็นการขับเคลื่อนการบูรณาการนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อนาคต ๔.๐ (Industry 4.0) อันจะนำไปสู่การผลักดัน “การปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน” จึงได้จัดทำโครงการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตร สู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่” (OPOAI-C NEXT STEPS) ด้วยการส่งเสริมและยกระดับผู้ประกอบการผ่านการนำองค์ความรู้ และแนวคิดการบริหารจัดการภาคอุตสาหกรรม รวมถึง การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ และการตลาดที่ทันสมัย มาต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตผลทางการเกษตร และสร้างรายได้ให้กับวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชน ท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขันและสามารถพึ่งพาตนเองได้ นำไปสู่การเป็นนักธุรกิจเกษตร/ผู้ประกอบการ Start Up/ SMEs ต่อไป โดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์เป็นหน่วยดำเนินงานในพื้นที่จังหวัดบุรีรัมย์
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อสร้างเสริมองค์ความรู้และการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปด้วยเทคโนโลยีหรือนวัตกรรม พร้อมบรรจุภัณฑ์และ/หรือฉลากสินค้าที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนายกระดับศักยภาพผู้ประกอบการให้มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ๓. เพื่อสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางธุรกิจให้แก่ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูปที่มีผลผลิตภาพ และสามารถนำไปสู่การจำหน่ายในเชิงพาณิชย์
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต

	๑. สมาชิกกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนการเกษตร กลุ่มสหกรณ์การเกษตรที่เข้าร่วมโครงการได้รับองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๒๕ ราย ๒. ผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตรได้รับการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ และ/หรือฉลากสินค้า จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ โดยนำเทคโนโลยี นวัตกรรม/งานวิจัยและพัฒนา มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	-
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมกีฬามาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้พื้นฐานของการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙-กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. จัดทำแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ ๒. คัดเลือกผู้ประกอบการเกษตรที่เข้าร่วมโครงการ OPOAI-C ๓. สำรวจและคัดเลือกกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายเข้าร่วมโครงการ ๔. ถ่ายทอดองค์ความรู้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร ๕. ยกระดับกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ และทดสอบผลิตภัณฑ์โดยจ้างผู้เชี่ยวชาญ
๙. งบประมาณ	๔๙,๔๐๐.๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ปัจจุบันนานาประเทศให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาวะแวดล้อมด้วยการตั้งเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การเข้าสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ตลอดจนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ อีกทั้งยังมีการเริ่มบังคับใช้ กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมและภาวะโลกร้อน เช่น การเรียกเก็บภาษี คาร์บอนข้ามแดน (Carbon Border Tax) ที่สหภาพยุโรป ได้มีการดำเนินการตามกลไกการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนของสหภาพยุโรป (EU Carbon Border Adjustment Mechanism: CBAM) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นมา แต่ในทางกลับกันการบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกลายเป็นข้อกีดกันทางการค้าที่จะส่งผลกระทบต่อภาคการส่งออกโดยตรง หากผู้ประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่มีการเตรียมตัวอย่างเหมาะสม ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ตามที่ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์ และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำโดยมีเป้าหมายไปสู่การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนมุ่งหมายพัฒนาให้การบริโภคและการผลิตของประเทศ มีความยั่งยืนสูง ขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมภาคการผลิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้มีการลงทุนด้านการใช้พลังงานสะอาดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำเพื่อตอบสนองต่อการบังคับใช้กฎหมายเรื่องสิ่งแวดล้อมและการผลิตที่ยั่งยืนที่นานาชาติให้

ความสำคัญ โดยเฉพาะกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สอดรับกับแนวทางการขับเคลื่อนในมิติที่เกี่ยวข้องของประชาคมโลก นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้มีการประกาศเจตนารมณ์ที่จะยกระดับการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศอย่างเต็มที่ และด้วยทุกวิถีทางเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) ภายในปี ค.ศ. ๒๐๕๐ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Greenhouse Gas Emission) ภายในหรือ ก่อนปี ค.ศ. ๒๐๖๕ ณ การประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (COP ๒๖) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีพันธกิจในการขับเคลื่อนและบูรณาการนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ๔.๐ (Industry ๔.๐) โดยส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม จึงจำเป็นที่จะต้อง มีการบูรณาการการดำเนินงานให้คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชนได้เป็นอย่างดี เพื่อขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมไปสู่อุตสาหกรรมวิถีใหม่สร้าง “อุตสาหกรรมดี อยู่คู่กับชุมชนอย่างยั่งยืน” และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) ในอนาคต ผ่านการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตได้ด้วยโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG Economy) ในการนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ เล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถให้แก่ผู้ประกอบการสถานประกอบการ รวมทั้งวิสาหกิจชุมชน จึงมีความประสงค์ที่จะดำเนินโครงการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรม สู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ กิจกรรมยกระดับสถานประกอบการด้านการปล่อยก๊าซเรือนกระจกค่าใช้จ่ายในการเตรียมพร้อมสถานประกอบการเพื่อ

	เปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions) เพื่อส่งเสริมและสร้างความตระหนักรู้ให้ผู้ประกอบการ สถานประกอบการ ตลอดจนวิสาหกิจชุมชนมีการดำเนินงานอย่างคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมด้วยกรอบแนวคิด BCG สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก ลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และชุมชน รวมทั้งเพื่อให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชน ให้มีการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากล ด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ๒. เพื่อเตรียมความพร้อมสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนในการมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ผ่านการถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG ตลอดจนองค์ความรู้ และเทคโนโลยีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับประสิทธิภาพการผลิต และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ๓. เพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG และการดำเนินธุรกิจให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนให้แก่ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิตเชิงปริมาณ ๑. จำนวนผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนา ๒. จำนวนสถานประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการพัฒนาและยกระดับ ผลผลิตเชิงคุณภาพ ๑. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้น (Pre-test/Post-test) ๒. ผู้รับบริการสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ๓. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจ ผลลัพธ์ ๑. จำนวนวิสาหกิจขนาดย่อมและกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนาให้มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น ๒. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	-
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	ประเด็นการพัฒนา ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรมชาติสร้างเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน”
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙-กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. กิจกรรมยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนให้มีการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒ วัน จำนวน ๒๕ คน ๒. กิจกรรมพัฒนาและพัฒนาระดับประสิทธิภาพการผลิตในสถานประกอบการ ในการมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิศูนย์ ผ่านการถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG จำนวน ๓ กิจกรรม เป็นระยะ ๗ M/D
๙. งบประมาณ	๒๗๗,๑๕๐.๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มโรงงานอุตสาหกรรม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบกิจการเหมืองแร่ ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน”
๒. ความสำคัญของโครงการหลักการและเหตุผล	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รับผิดชอบด้านการอนุญาต การกำกับ ดูแล ผู้ได้รับใบอนุญาตสถานประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ การเฝ้าระวังสอดส่องเพื่อป้องกันและลดการกระทำผิดกฎหมาย ตลอดจนการร่วมทำงานกับท้องถิ่น ปัจจุบันมีประทานบัตร จำนวน ๙ แปลง สถานประกอบการอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ จำนวน ๑๐ ราย เพื่อดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวมีผู้เกี่ยวข้องหลายภาคส่วน ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบกิจการเหมืองแร่ และประชาชน รวมทั้งเจ้าหน้าที่อุตสาหกรรมจังหวัด ในฐานะเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ ซึ่งมีบทบาทภารกิจกำกับ ดูแล การประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ในการประกอบกิจการดังกล่าว หากไม่มีการควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดตามมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเนื่องไปยังผลกระทบทางสังคมและสุขอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้พื้นที่ประกอบการ อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ เล็งเห็นความสำคัญของการเสริมสร้าง ความเข้าใจอันดีให้แก่หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบกิจการเหมืองแร่ และประชาชน สร้างการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือร่วมแก้ไขปัญหาจากการประกอบการ รวมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีต่อภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้สถานประกอบการและชุมชนโดยรอบสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นมิตร และมีความยั่งยืนต่อไป ดังนั้นจึงจัดทำกิจกรรมสัมมนาถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจ เพื่อเสริมศักยภาพเหมืองแร่ดีคู่ชุมชน และพัฒนาองค์ความรู้ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชนสู่อนาคตยั่งยืน” และดูงานสถานประกอบการภายใต้โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบกิจการเหมืองแร่ตามแนวอุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน” ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ซึ่งเน้นการดำเนินการเชิงรุกและบูรณาการกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการเหมืองแร่อุตสาหกรรมพื้นฐานประกอบกิจการได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ลดข้อขัดแย้งระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแร่และร่วมเป็นเครือข่ายเฝ้าระวังป้องปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับกฎหมายแร่
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต ๑. มีผู้เข้าอบรม/ประชุม/สัมมนา/และกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด พ.ร.บ. ๒๕๖๐ จำนวน ๓๐ คน/๑ ครั้ง ๒. จัดกิจกรรมศึกษาดูงานสถานประกอบการเหมืองแร่ที่ดี จำนวน ๓๐ คน/๑ ครั้ง
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ตัวชี้วัดเชิงปริมาณ ผู้เข้าร่วมโครงการได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายแร่และมืองค์ความรู้สามารถประกอบกิจการตามกฎหมายอย่างถูกต้อง และได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินธุรกิจและทำให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกอบการเหมืองแร่ที่ดี ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้มีความเข้าใจด้านกฎหมาย และมืองค์ความรู้สามารถประกอบกิจการตามกฎหมายอย่างถูกต้อง
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด	ประเด็นการพัฒนา ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรมชาติสร้างเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน”
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๙–กันยายน ๒๕๗๐
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. สำรวจพื้นที่ กลุ่มเป้าหมาย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นวิเคราะห์ศักยภาพและความต้องการตลอดจนคัดเลือกสถานประกอบการหรือผู้เข้าร่วมโครงการที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ ๒. จัดทำแผนการดำเนินงานโครงการอย่างเป็นระบบ กำหนดกรอบระยะเวลา ขั้นตอนการดำเนินงานงบประมาณ และผู้รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรม ๓. ประชาสัมพันธ์เชิญชวนเข้าร่วมโครงการ ๔. จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

	๕. จัดสัมมนาเชิงวิชาการควบคู่กับการศึกษาดูงานในสถานประกอบการเหมืองแร่ หรืออุตสาหกรรมต้นแบบ
๙. งบประมาณ	๔๕๖,๘๒๐.๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	กลุ่มอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

	แผนปฏิบัติการรายปี (พ.ศ. ๒๕๖๙) ของ ออ.	แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวนประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์ รายปี พ.ศ. ๒๕๗๐
วิสัยทัศน์	การปฏิรูปสู่อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ผลักดันการปฏิรูปอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	“ศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกัมพูชา มาตรฐานโลก เศรษฐกิจมั่นคง สังคมเข้มแข็งอย่างยั่งยืน”	ผู้นำการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	สร้างและส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ	บูรณาการและขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจในระดับพื้นที่	ด้านเศรษฐกิจ “เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวอารยธรรมขอมและกัมพูชา มาตรฐานโลก และการพัฒนาเศรษฐกิจภายใต้การผลิตสินค้าด้านการเกษตร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ”	การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม การผลิต และวิสาหกิจชุมชน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดีที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ส่งเสริม กำกับดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการที่ดี ที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน	ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต “คนบุรีรัมย์ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มั่นคง ยั่งยืน บนพื้นฐานความพอเพียง”	การพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน ควบคู่กับการพัฒนาชุมชน สังคมและสิ่งแวดล้อม
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	พัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโต ของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็ง และยั่งยืน	พัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม “ทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสรรค์ชีวิตและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน”	การพัฒนาอุตสาหกรรมวิสาหกิจชุมชนสู่สากล
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔			ด้านรักษาความมั่นคงและความสงบ “บุรีรัมย์สงบสุข”	

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ๒๕๖๘

โครงการ	งบประมาณที่ได้รับ จัดสรร	ระยะเวลา ดำเนินงาน	เบิกจ่าย	ร้อยละ เบิกจ่าย	แผน	ผล
ค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงาน มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน	๒๙๕,๗๖๔.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๒๗๗,๘๐๐.๘๓	๙๓.๙๓	๑๑๐ คำขอ	๘๖ ใบรับรอง
ค่าใช้จ่ายในการ ส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพของ อุตสาหกรรม ในภูมิภาค	๓๖๖,๔๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๓๓๔,๙๐๐.๐๐	๙๑.๔๐	๗๐๒ ราย	๗๐๒ ราย
ค่าใช้จ่าย ในการติดตาม ประเมินผลตาม นโยบายและ ยุทธศาสตร์	๓๐๐,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๒๗๐,๘๓๓.๓๓	๙๐.๒๘	๒ ราย	๒ ราย
ค่าใช้จ่ายในการ พัฒนาและ ผลักดันแผน ระดับที่ ๓ ของกระทรวง อุตสาหกรรม และบูรณาการ นโยบายเชิงพื้นที่	๑๒,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-มี.ค.๖๘	๑๒,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑ ร่าง แผน/ ๒ แผน	๑ ร่าง แผน/ ๒ แผน
ค่าใช้จ่ายในการ ป็นนักธุรกิจ อุตสาหกรรม คู่ชุมชน	๖๐,๑๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๖๐,๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๒ กลุ่ม/ ๑ ราย	๑๒ กลุ่ม/ ๑ ราย
ค่าใช้จ่ายในการ พัฒนาสถาน ประกอบการ และเครือข่าย ความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อม ตามหลัก ธรรมาภิบาล	๑๔๕,๗๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย. ๖๘	๑๔๕,๗๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๐ คน/ ๓ โรง	๕๐ คน/ ๓ โรง
ค่าใช้จ่าย ในการ เตรียมพร้อม สถานประกอบการ เพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรม	๓๑๐,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๓๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๘ คน/ ๒ โรง	๒๘ คน/ ๒ โรง
โครงการ	งบประมาณที่ได้รับ จัดสรร	ระยะเวลา ดำเนินงาน	เบิกจ่าย	ร้อยละ เบิกจ่าย	แผน	ผล

สู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์						
ค่าใช้จ่ายในการยกระดับสินค้าเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม	๑๐๘,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๑๐๘,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๓๗ ราย	๓๗ ราย
ค่าใช้จ่ายในการยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI-C NEXT STEPS)	๑๘๕,๑๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๑๘๕,๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๙ คน / ๓ ผลิตภัณฑ์	๒๙ คน / ๓ ผลิตภัณฑ์
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานยกระดับผู้ประกอบการ SMEs ให้มีศักยภาพ	๖๑,๗๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๖๑,๗๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๔ คำขอ	๔ คำขอ
ค่าใช้จ่ายในการตรวจวิเคราะห์โรงงานที่ก่อเหตุเดือดร้อนแก่ชุมชนฯ	๑๙๔,๕๖๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๑๙๔,๕๖๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐ โรง	๑๑๗ โรง
ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมป้องกัน การทุจริตฯ	๑๐,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๐๐ ราย	๒๕๘ ราย
รวมงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๔,๔๘๖,๘๑๐.๐๐		๔,๓๐๒,๗๑๖.๘๒	๙๕.๙๐		
โครงการเหมืองแร่ดี (ชุมชน) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘						
กิจกรรมที่ ๑ การปฏิบัติราชการตาม พรบ.แร่ พ.ศ. ๒๕๖๐	๔๘,๓๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๔๘,๓๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๔ ครั้ง	๓๓ ครั้ง
โครงการ	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร	ระยะเวลาดำเนินงาน	เบิกจ่าย	ร้อยละเบิกจ่าย	แผน	ผล

กิจกรรมที่ ๒ การเดินทางไป เสริมสร้าง องค์ความรู้	๓๐,๔๒๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๓๐,๔๒๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
กิจกรรมที่ ๓ การจัดฝึกอบรม/ ประชุม/สัมมนา	๒๔,๖๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๒๔,๖๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
กิจกรรมที่ ๔ การจัดกิจกรรม ศึกษาดูงาน สถาน ประกอบการที่ดี	๙๐,๓๑๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๙๐,๓๑๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
กิจกรรมที่ ๘ ค่าตอบแทน เจ้าหน้าที่ช่วย ปฏิบัติงาน	๑๙๘,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๑๙๘,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑ ราย	๑ ราย
โอนขายบิลเงินเหลือจ่าย วันที่ ๒๙ ส.ค. ๒๕๖๘ กิจกรรมที่ ๔ ๒๐,๔๖๐ บ. กิจกรรมที่ ๘ ๑๖,๕๐๐ บ.			๓๖,๙๖๐.๐๐	-	-	-
รวมงบประมาณ โครงการ (โครงการเหมือน แร่ดี คู่มุมชน) ปี ๒๕๖๘	๓๙๑,๖๓๐.๐๐		๓๙๑,๖๓๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	-	-
กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘						
ค่าจ้างลูกจ้าง ชั่วคราว	๑๘๐,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๑๗๔,๕๐๐.๐๐	๙๖.๙๔	๑ ราย	๑ ราย
เงินสมทบกองทุน ประกันสังคม	๙,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๘,๗๒๕.๐๐	๙๖.๙๔	๑ ราย	๑ ราย
เงินกองทุน ทดแทน	๓๖๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๑๘๐.๐๐	๕๐.๐๐	๑ ราย	๑ ราย
ค่าเบี้ยประชุม คณะกรรมการ	๑๔๖,๔๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๙๖,๐๐๐.๐๐	๖๕.๕๗	๖ ครั้ง	๕ ครั้ง
คชจ.เดินทางไป ราชการ, จัด ประชุม, ค่า วัสดุ, ใช้สอยอื่นๆ	๔๒,๐๐๐.๐๐	-	๒๗,๑๑๖.๐๑	๖๔.๕๖	-	-
ค่าใช้สอยเพื่อ กำกับติดตาม โครงการสินเชื่อ /ส่งเสริมและ พัฒนา	๑๑,๕๔๐.๐๐	-	๐.๐๐	๐.๐๐	-	-
รวมงบประมาณ กองทุนฯ SME	๓๘๙,๓๐๐.๐๐	-	๓๐๖,๕๒๑.๐๑	-	-	-

รวมงบประมาณ ปี ๒๕๖๘	๖,๓๔๗,๗๔๐.๐๐	-	๖,๐๘๐,๘๖๗.๘๓	๙๕.๘๐	-	-
ร้อยละ	๑๐๐.๐๐		๙๕.๘๐	๙๕.๘๐		

๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดบุรีรัมย์

โครงการ	งบประมาณที่ได้รับ จัดสรร	ระยะเวลา ดำเนินงาน	เบิกจ่าย	ร้อยละ เบิกจ่าย	แผน	ผล
ค่าใช้จ่ายในการ ส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพของ อุตสาหกรรม ในภูมิภาค	๓๖๖,๔๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๓๓๔,๙๐๐.๐๐	๙๑.๔๐	๗๐๒ ราย	๗๐๒ ราย
ค่าใช้จ่าย ในการพัฒนา และผลักดันแผน ระดับที่ ๓ ของกระทรวง อุตสาหกรรม และบูรณาการ นโยบายเชิงพื้นที่	๑๒,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-มี.ค.๖๘	๑๒,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑ ร่าง แผน/ ๒ แผน	๑ ร่าง แผน/ ๒ แผน
ค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงาน มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน	๒๙๕,๗๖๔.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๒๗๗,๘๐๐.๘๓	๙๓.๙๓	๑๑๐ คำขอ	๘๖ ใบรับรอง
ค่าใช้จ่าย ในการติดตาม ประเมินผล ตามนโยบาย และยุทธศาสตร์	๓๐๐,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๒๗๐,๘๓๓.๓๓	๙๐.๒๘	๒ ราย	๒ ราย
ค่าใช้จ่าย ในการปั้น นักธุรกิจ อุตสาหกรรม คู่ชุมชน	๖๐,๑๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๖๐,๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๒ กลุ่ม/ ๑ ราย	๑๒ กลุ่ม/ ๑ ราย
ค่าใช้จ่ายในการ พัฒนาสถาน ประกอบการ และเครือข่าย ความร่วมมือ ด้านสิ่งแวดล้อม ตามหลัก ธรรมาภิบาล	๑๔๕,๗๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย. ๖๘	๑๔๕,๗๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๐ คน/ ๓ โรง	๕๐ คน/ ๓ โรง
ค่าใช้จ่ายในการ เตรียมพร้อม สถานประกอบการ เพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรม	๓๑๐,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๓๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๘ คน/ ๒ โรง	๒๘ คน/ ๒ โรง

โครงการ	งบประมาณที่ได้รับ จัดสรร	ระยะเวลา ดำเนินงาน	เบิกจ่าย	ร้อยละ เบิกจ่าย	แผน	ผล
สู่การปล่อยก๊าซ เรือนกระจกฯ						
ค่าใช้จ่ายในการ ยกระดับสินค้า เกษตรสู่เกษตร อุตสาหกรรม	๑๐๘,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๑๐๘,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๓๗ ราย	๓๗ ราย
ค่าใช้จ่ายในการ ยกระดับ ผลิตภัณฑ์สินค้า เกษตร อุตสาหกรรม สู่ธุรกิจตลาดฯ	๑๘๕,๑๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๑๘๕,๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๙ คน /๓ ผลิตภัณฑ์	๒๙ คน /๓ ผลิตภัณฑ์
ค่าใช้จ่ายในการ ดำเนินงาน ยกระดับ ผู้ประกอบการ SMEs ให้มี ศักยภาพฯ	๖๑,๗๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๖๑,๗๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๔ คำขอ	๔ คำขอ
ค่าใช้จ่ายในการ ตรวจวิเคราะห์ โรงงานที่ก่อเหตุ เดือดร้อนแก่ ชุมชนฯ	๑๙๔,๕๖๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๑๙๔,๕๖๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐ โรง	๑๑๗ โรง
ค่าใช้จ่ายในการ ส่งเสริมคุณธรรม จริยภาพป้องกัน การทุจริตฯ	๑๐,๐๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๐๐ ราย	๒๕๘ ราย
รวมงบประมาณ รายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘	๔,๔๘๖,๘๑๐.๐๐		๔,๓๐๒,๗๑๖.๘๒	๙๕.๙๐		
โครงการเหมืองแร่ดีบุกชุมชน) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘						
กิจกรรมที่ ๑ การปฏิบัติ ราชการตาม พรบ.แร่ พ.ศ. ๒๕๖๐	๔๘,๓๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๔๘,๓๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๒๔ ครั้ง	๓๓ ครั้ง
กิจกรรมที่ ๒ การเดินทางไป เสริมสร้าง องค์ความรู้	๓๐,๔๒๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๓๐,๔๒๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
กิจกรรมที่ ๓ การจัดฝึกอบรม/ ประชุม/สัมมนา	๒๔,๖๐๐.๐๐	ต.ค.๖๗-ก.ย.๖๘	๒๔,๖๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง

โครงการ	งบประมาณที่ได้รับจัดสรร	ระยะเวลาดำเนินงาน	เบิกจ่าย	ร้อยละเบิกจ่าย	แผน	ผล
กิจกรรมที่ ๔ การจัดกิจกรรม ศึกษาดูงานสถาน ประกอบการที่ดี	๙๐,๓๑๐.๐๐	ต.ค. ๖๗-ก.ย. ๖๘	๙๐,๓๑๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
กิจกรรมที่ ๘ ค่าตอบแทน เจ้าหน้าที่ช่วย ปฏิบัติงาน	๑๙๘,๐๐๐.๐๐	ต.ค. ๖๗-ก.ย. ๖๘	๑๙๘,๐๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑ ราย	๑ ราย
โอนขายบิลเงินเหลือจ่าย วันที่ ๒๙ ส.ค. ๒๕๖๘ กิจกรรมที่ ๔ ๒๐,๔๖๐ บ. กิจกรรมที่ ๘ ๑๖,๕๐๐ บ.			๓๖,๙๖๐.๐๐	-	-	-
รวมงบประมาณ โครงการ (โครงการเหมือน แร่ดี คู่มุมชน) ปี ๒๕๖๘	๓๙๑,๖๓๐.๐๐		๓๙๑,๖๓๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	-	-
กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘						
ค่าจ้างลูกจ้าง ชั่วคราว	๑๘๐,๐๐๐.๐๐	ต.ค. ๖๗-ก.ย. ๖๘	๑๗๔,๕๐๐.๐๐	๙๖.๙๔	๑ ราย	๑ ราย
เงินสมทบกองทุน ประกันสังคม	๙,๐๐๐.๐๐	ต.ค. ๖๗-ก.ย. ๖๘	๘,๗๒๕.๐๐	๙๖.๙๔	๑ ราย	๑ ราย
เงินกองทุน ทดแทน	๓๖๐.๐๐	ต.ค. ๖๗-ก.ย. ๖๘	๑๘๐.๐๐	๕๐.๐๐	๑ ราย	๑ ราย
ค่าเบี้ยประชุม คณะกรรมการ	๑๔๖,๔๐๐.๐๐	ต.ค. ๖๗-ก.ย. ๖๘	๙๖,๐๐๐.๐๐	๖๕.๕๗	๖ ครั้ง	๕ ครั้ง
คชจ.เดินทางไป ราชการ, จัดประชุม , ค่าวัสดุ, ใช้สอย อื่นๆ	๔๒,๐๐๐.๐๐	-	๒๗,๑๑๖.๐๑	๖๔.๕๖	-	-
ค่าใช้สอยเพื่อ กำกับติดตาม โครงการสินเชื่อ/ ส่งเสริมและ พัฒนา	๑๑,๕๔๐.๐๐	-	๐.๐๐	๐.๐๐	-	-
รวมงบประมาณ						

